

ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

ปริญญาโท

ของ

สุจิตรา บุญเกิด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

ธันวาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๒๕-๐๑๖

๒๒๕-๐๑๖

๒๒๕

ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ของ

สุจิตรา บุญเกิด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

ธันวาคม ๒๕๔๓

h. ๑๕๕๓๐๘

25 ๑๕.๑. 25๔๓

สุจิตรา บุญเกิด .(2543). ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการ
ควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เจียรนะชัย , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 คน และนักศึกษา จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า F

ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือ ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา และปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ทางด้านคุณธรรม
2. นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านเจตคติ และการประเมินผลวิชาพลศึกษา และปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านคุณธรรม
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาต่างสถาบันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 6 ด้าน

PROBLEMS OF MEASUREMENT AND EVALUATION
OF PHYSICAL EDUCATION IN UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SUJITTRA BOONKERD

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University.

December 2000

Sujittra Boonkerd. (2000). *Problems of Measurement and Evaluation of Physical Education in University*. Master Thesis. M.Ed.(Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakhariwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Phan Jearani. Asst.Prof. Samatchai Noisiri.

The purpose of this research was to investigate problems of measurement and evaluation of physical education in university. The subjects in the study that were purposed sampling were 62 physical education teachers and 380 students. The data were collected by questionnaires. The obtained data were then analyzed in term of percentages, means, standard deviation, and F – test Independent by the statistical package for the Social Science Personal Computer Plus = SPSS - PC. The major results are as follows:

1. The physical education teachers. Think that the measurement and evaluation problems, those of knowledge and understanding, sport skills, physical fitness, attitude, and the evaluation of physical education the problems were less level. but ethics, the problems were rated average.

2. The students, think that the measurement and evaluation problems, these of knowledge and understanding, sport skills, attitude and the evaluation of physical education the problems were less level, but physical fitness and ethics, the problems were rates average.

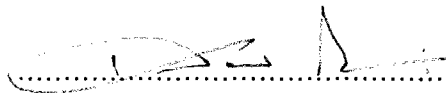
3. When that 's compared think that between were physical education teachers and the students. It was found as follows; there were no significant differences in all area e.g., knowledge and understanding, sport skills, physical fitness, ethics, attitude and the evaluation of physical education.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

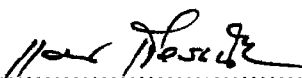
ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

ของ
นางสาวสุจิตรา บุญเกิด

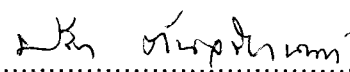
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

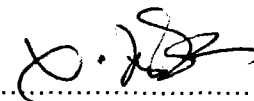

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่..... ธันวาคม พ.ศ. 2543

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพน เจียรนัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ปรีชา ดันจรรย์านนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย ประธานควบคุมปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการควบคุมปริญญาโท ที่ได้เสียสละเวลาให้แนวคิด แนะนำ ช่วยเหลือ อีกทั้งได้ตรวจแก้ไขให้คำแนะนำอยู่ทุกขั้นตอน พร้อมทั้งให้กำลังใจจนสามารถทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ และรองศาสตราจารย์ ปรีชา ดันจรรย์านนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้ง 4 ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้กับผู้วิจัยมีความสามารถ ที่นำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการดำเนินการทำปริญญาโทจนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้บริหาร และคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้กรุณาสนับสนุนการเรียน และทุนการศึกษา ด้วยดีตลอดมา

คุณประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบสำหรับบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้แสงสว่างนำทางชีวิต หายสุดขอขอบคุณญาติพี่น้องและเพื่อนสนิททุกคน ที่กรุณาช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจจนทำให้เกิดความสำเร็จด้วยดี

สุจิตรา บุญเกิด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	2
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องการศึกษาค้นคว้าในด้านทฤษฎีและหลักการ.....	5
หลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	7
การทดสอบ.....	7
การสร้างแบบทดสอบ.....	9
การวัดผล.....	10
จุดมุ่งหมายของการวัดผล.....	11
ประโยชน์ของการวัดผล.....	12
หลักเบื้องต้นของการวัดผล.....	13
การประเมินผล.....	14
ขั้นตอนในการประเมินผล.....	16
ประเภทของการประเมินผล.....	17
เป้าหมายของการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา.....	18
กระบวนการสอนพลศึกษา.....	19
ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	24

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	74
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	80
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	93

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษา ที่ใช้ในการวิจัย.....	31
2	รายละเอียดข้อมูลสถานภาพของอาจารย์พลศึกษา.....	36
3	รายละเอียดข้อมูลสถานภาพของนักศึกษา.....	38
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ.....	39
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ อาจารย์พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....	41
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ อาจารย์พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย.....	43
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ อาจารย์พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม.....	45
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ อาจารย์พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ.....	47
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่ อาจารย์พลศึกษามีต่อปัญหาการวัดผลทางการประเมินผลวิชาพลศึกษา.....	49
10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ.....	51
11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....	53
12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย.....	55
13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม.....	57
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ.....	59
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นที่นักศึกษา มีต่อปัญหาการวัดผลทางการประเมินผลวิชาพลศึกษา.....	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงรูปแบบขั้นตอนของการวัดและประเมินผลพลศึกษา.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ ภาระหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยในประเทศกำลังพัฒนา คือ การผลิตกำลังคนที่มีความรู้ ความสามารถ ออกไปพัฒนาหรือทำประโยชน์ต่อสังคม จะเห็นได้จากการกำหนดเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ให้มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของคนในทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 1) โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเปรียบเสมือนสมอง และดวงตาของสังคม บุคคลที่ได้รับการศึกษาในระดับนี้ จะต้องเป็นผู้นำในสังคมที่สามารถวิเคราะห์สภาวะในปัจจุบัน และมองทิศทางของการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้อย่างชัดเจน สามารถนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพลศึกษา เป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ พลศึกษาจึงเป็นวิชาหนึ่งที่นักศึกษาต้องเรียนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย คุณภาพบัณฑิตมหาวิทยาลัย จะเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตของสถาบัน ส่วนหนึ่งต้องอาศัยการวัดและประเมินผล ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่หรือสิ้นสุดไปแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อาจารย์ได้ทำหน้าที่สอนและประเมินผลการเรียนการสอน ตามความรู้ความสามารถที่ตนมีอยู่ และค่อนข้างดีมีความเป็นเอกเทศ อาจารย์ได้เลือกใช้เครื่องมือและวิธีการวัดผลที่เห็นว่าเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่ตนสอน วัดความรู้ ความคิด ความสามารถ และทักษะของนักศึกษาผลการวัดกำหนดออกมาในรูปของคะแนน ซึ่งยังไม่อาจยืนยันได้ว่าการให้คะแนนแก่นักศึกษา มีความยุติธรรม เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียน มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นเพียงพอ การตัดสินผลการเรียนไม่สูงหรือต่ำเกินไป ดังนั้นความสามารถในการวัดและประเมินผล อาจารย์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการระบุระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา

การวัดและประเมินผลเป็นเครื่องชี้ถึงคุณภาพ ของการศึกษาและอนาคตของชาติเพราะถ้าผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก็ย่อมนำไปสู่การประสบผลสำเร็จในการประกอบ กิจกรรมการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม อาจารย์พลศึกษาจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญและสนใจต่อวิธีการวัดและประเมินผล โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา เพราะการศึกษาระดับนี้เป็นช่วงที่สร้างคนให้สำเร็จออกไปประกอบอาชีพการงาน ถ้าหากอาจารย์ผู้สอนละเลย ไม่ให้ความสนใจหรือมีวิธีการวัดและประเมินผลไม่ถูกต้องแม่นยำและไม่สามารถประเมินผลการเรียนการสอน ตรงตามวัตถุประสงค์แล้ว การเรียนการสอนนั้นก็ย่อมไม่

ประสบผลสำเร็จ อาจกล่าวได้ว่าเป็นความล้มเหลวทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของอาจารย์พลศึกษา คือ สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ มีเวลาในการวัดผลที่จำกัด ไม่สามารถวัดทักษะได้ครอบคลุมทุกทักษะมีปัญหาในการตัดสินใจคะแนนเกี่ยวกับ พฤติกรรม ด้านคุณธรรม และทัศนคติ ซึ่งต้องใช้การพิจารณาเป็นรายบุคคล ขาดเครื่องมือ หรือแบบทดสอบมาตรฐานในการวัด และขาดความรู้และประสบการณ์ในการสร้างแบบทดสอบ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์พลศึกษา ในมหาวิทยาลัย สนใจที่จะศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงของปัญหา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของอาจารย์พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข วิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลด้านอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาจารย์พลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 74 คน ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้วอย่างน้อย 1 รายวิชา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 38,628 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาจารย์พลศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2543 จำนวน 74 คน

2. นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้ว อย่างน้อย 1 รายวิชา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 380 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 อาจารย์พลศึกษา ในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 อาจารย์พลศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 อาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 3 อาจารย์พลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามาแล้ว ในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 นักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มที่ 3 นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัญหา

หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค และส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ทำให้ขาดประสิทธิภาพ หรือไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

การวัดผล

หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบ กับเครื่องมือ เพื่อให้ทราบถึงปริมาณ ตัวเลข หรือกำหนดค่าออกมาเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

การประเมินผล

หมายถึง กระบวนการที่ใช้กำหนดค่า หรือตัดสินค่าสิ่งที่ต้องการจะทราบในภาพรวม โดยอาศัยข้อมูลจากการทดสอบและวัดผล มาเปรียบเทียบเกณฑ์ เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินวิชาพลศึกษา

หมายถึง รายวิชาพื้นฐานพลศึกษาภาควิชาบังคับและวิชาเลือกตามโครงสร้างของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

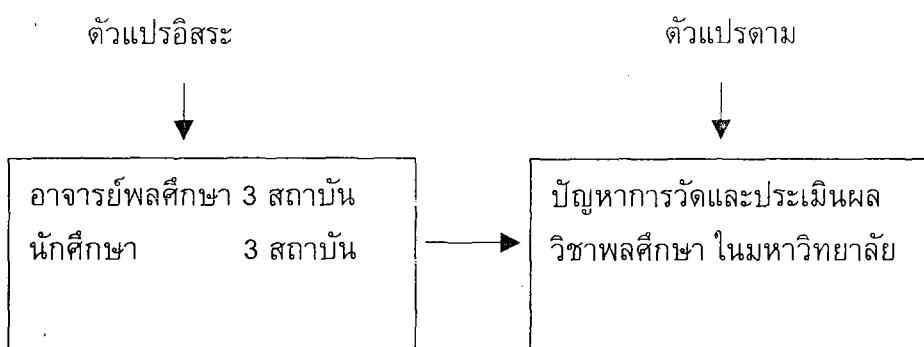
มหาวิทยาลัย

หมายถึง สถาบันที่มีภาควิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์พลศึกษา

หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาพื้นฐาน ในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 3 สถาบัน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. อาจารย์พลศึกษา 3 สถาบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน
2. นักศึกษา 3 สถาบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าในด้านทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าในด้านทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 :127-128) ได้กล่าวถึง หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาว่า อุดมศึกษาเป็นระดับอุดมศึกษาที่ต่อเนื่อง กับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละสถาบันจะมีการจัดหลักสูตรที่แตกต่างกัน สำหรับลักษณะของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยจัดขึ้นตามปรัชญาและนโยบายของสถาบันแต่ละสถาบัน ที่ได้ทำการเปิดสอนวิชาชีพพลศึกษาภายใต้ปรัชญาของแผนการศึกษาแห่งชาติที่ว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการมุ่งสร้างสรรค์ กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีหลักในการปฏิบัติที่สำคัญ 2 ประการ คือ ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และเสรีภาพทางวิชาการ นั้นหมายความว่าสถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินกิจการภายในเป็นเอกเทศอยู่ในระบบปกครองของตนเอง สมาชิกของสถาบันอุดมศึกษา คือ คณาจารย์และนิสิตนักศึกษา มีเสรีภาพ ในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการทั้งด้านการเรียนการสอนและการวิจัยค้นคว้า ซึ่งประกอบด้วยเสรีภาพทางวิชาการส่วนบุคคลและเสรีภาพทางวิชาการของสถาบัน เสรีภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามีขอบข่ายเกี่ยวกับ

1. เสรีภาพในการบริหารบุคลากร
2. เสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
3. เสรีภาพในการรับนิสิตนักศึกษา
4. เสรีภาพในการสอนและวิจัย
5. เสรีภาพในการพัฒนาสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาในไทยที่เปิดสอนวิชาพลศึกษามีหลายสถาบันดังนี้ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพลศึกษา และสถาบันราชภัฏบางแห่ง ทั้งหมดเป็นสถาบันในสังกัดของรัฐบาลและยังไม่มีสถาบันเอกชนใดที่เปิดทำการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับปริญญาในประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นจะมีสังกัดอยู่ใน 2 กระทรวง คือ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยต่างๆ และ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาและสถาบันราชภัฏ สำหรับวิทยาลัยพลศึกษานั้นเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย แต่ละสถาบันจะมีการกำหนดหลักสูตรของตนเองขึ้นมาตามปรัชญา หลักการ และแนวนโยบายของตน ลักษณะของหลักสูตรจะเป็นหลักสูตรแบบแกนเป็นส่วนใหญ่ คือ มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก การจัดหลักสูตรมี 2 แบบ คือ

1. หลักสูตร 4 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งจะมีหลักสูตรแบบนี้ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น ผู้จบการศึกษาในหลักสูตรนี้จะได้ปริญญาการศึกษบัณฑิต (กศ.บ.) ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เป็นต้น

2. หลักสูตร 2 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 2 ปี ในมหาวิทยาลัยบางแห่งและในสถาบันราชภัฏกับวิทยาลัยพลศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

วิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในลักษณะของการบริหารมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นภาควิชาหรือแผนกวิชาในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ อีกแบบหนึ่งคือเป็นคณะพลศึกษาโดยตรงซึ่งมีอยู่แห่งเดียว คือ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้ วิชาพลศึกษายังอยู่ในภาควิชาพื้นฐาน คณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในลักษณะของวิชาพื้นฐานทั่วไปที่นิสิตสามารถเลือกเรียนหรือบังคับเลือกได้อีกด้วย หลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับวิชาเอก-โท จะแบ่งออกเป็น 5 หรือ 6 โปรแกรมดังนี้

1. วิชาพื้นฐาน
2. พัฒนาการหรือสมรรถภาพทางกาย
3. กีฬาทางน้ำ
4. กิจกรรมนันทนาการ
5. โปรแกรมพิเศษ
6. กิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ

ทั้งหมดจะจัดในลักษณะของวิชาบังคับ และวิชาเลือก โดยจัดเป็นรูปของการเรียนแบบ

หน่วยกิต

หลักการเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญ ที่ชี้ให้เห็นว่าการศึกษานั้นประสบผลสำเร็จเพียงใด จะเห็นว่าการวัดและประเมินผลจำเป็นที่จะต้องสอดคล้องกับด้านอื่นๆ ในกระบวนการเรียนการสอนด้วย ดังที่วีริยา บุญชัย (2529 : 1) ได้กล่าวถึงการประเมินผลว่าเป็นศิลปะของการวินิจฉัยโดยใช้เครื่องมือที่มีความตรงอยู่แล้วเป็นเกณฑ์ หรือมาตรฐานเปรียบเทียบเพื่อนำเอาการประเมินผลมาใช้ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนต่างๆ ไปจะมีวงจรต่อเนื่องกัน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) โดยพิจารณาจากปรัชญาในการจัดการศึกษา
2. การดำเนินการสอนการเรียน (Methodology and Instruction) โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียน (Learning Experiences)
3. การประเมินผล (Evaluation) ทำให้ทราบว่าประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับนั้นบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้มากน้อยเพียงใด

การทดสอบ

ในกระบวนการทดสอบ การวัดและประเมินผล องค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาก็คือ แบบทดสอบ ที่จะนำมาใช้ มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของแบบทดสอบไว้หลายท่าน ดังนี้

วีริยา บุญชัย (2529 : 8) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบ หมายถึง แบบ หรือเครื่องมือหรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลที่แสดงผล หรือกระทำออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญาก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบ ต้องการวัดกำลังขา ก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ามีกำลังมากก็กระโดดได้ไกลหรือได้สูงมาก มิใช่ว่าเอาเทปมาวัดขาถ้าขาโตก็มีกำลังขาดี หรือต้องการจะทราบว่านักเรียนเล่นบาสเกตบอลได้ดีเพียงใดก็ให้นักเรียนเล่นให้ดู ผู้วัดก็จะทราบได้ แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล

วินิต กองบุญเทียม (2536 :1-2) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบ หมายถึง แบบหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวัดสิ่งต่างๆ ในสิ่งที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราต้องการทราบว่า นายกมล มีความสูงเท่าใด ก็เอาเครื่องมือวัดความสูงมาวัด นายกมล ผลออกมาว่า นายกมล สูง 170 เซนติเมตร เครื่องวัดความสูงก็คือแบบทดสอบ เครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบถ้าไม่นำไปใช้ในกระบวนการวัดผลก็เป็นวัตถุประสงค์หรือสิ่งของธรรมดา หรือสิ่งของธรรมดาตนเอง ในกระบวนการวัดผลแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะแบบทดสอบจะเป็นตัววัดให้ได้ผลออกมา ถ้าเครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบไม่ดี ก็จะทำให้ผลของการวัดออกมาคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไป ในทางพลศึกษาแบบทดสอบมีความสำคัญมากที่ใช้ในกระบวนการวัดผล เพื่อให้ทราบถึงสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราสอนบาสเกตบอล ต้องการที่จะทราบว่าเด็กที่เราสอนมีการพัฒนาตามกระบวนการ หรือ

ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ต้องเลือกแบบทดสอบบาสเกตบอลให้ดีขึ้นนำไปวัดแล้วได้ผล เพื่อนำมาประเมินได้ถูกต้องและแน่นอน

นอกจากนี้ยังได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบทางพลศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made-Test) เป็นแบบทดสอบที่พบทั่วไป เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในกระบวนการวัดผลที่ตัวเองรับผิดชอบ ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้ คือ
 - 1.1 เหมาะสม หรือตรงกับหน่วยของการสอนที่ครูกำหนดขึ้นตามเนื้อหาความยากง่าย
 - 1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้นวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์
 - 1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้นๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูสร้างเกณฑ์คะแนนขึ้นมาใช้เอง
 - 1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาเองอย่างง่าย ๆ รวดเร็ว ดังนั้นอาจไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน
 - 1.5 เป็นแบบทดสอบที่ไม่เหมาะที่จะให้คนอื่น ๆ นำไปใช้อีกถึงแม้จะสอนวิชาเดียวกัน เหมาะสำหรับผู้สร้างเอง เพราะสัมพันธ์กับการสอนตามหลักสูตรที่ตนเองกำหนด
2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการการวัดของเครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่ เป็นแบบทดสอบที่มีการสร้างขึ้นและนำมาทดลองใช้ นำมาวิเคราะห์หัดแล้วเป็นแบบทดสอบที่ใช้ได้ มีค่าความเชื่อมั่นได้สูง (Reliability) มีค่าความเที่ยงตรงสูง (Validity) และมีเกณฑ์การประเมินผลที่ได้มาตรฐาน สามารถนำมาวัดได้เป็นอย่างดี ให้ผลการวัดแน่นอนถูกต้อง และสามารถนำผลการวัดไปทำการประเมินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พูนศักดิ์ ประภมบุตร (2532 : 31-33) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบทางพลศึกษาไว้ดังนี้ คือ

 1. ศึกษาโครงสร้าง จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาที่สอนกำหนดสัดส่วนของคุณลักษณะต้องการจะวัด เช่น จะวัดในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยแต่ละด้าน มากน้อยเพียงใด
 2. สร้างแบบทดสอบ หรือเลือกแบบทดสอบตามเกณฑ์ หรือวิธีการที่ได้กล่าวมาให้เหมาะสมกับเพศ วัย ระดับชั้น เพื่อใช้วัดคุณลักษณะต่างๆ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
 3. ศึกษาวิธีใช้แบบทดสอบ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินการทดสอบ การให้คะแนน และวิธีการแปลผล เป็นต้น
 4. วางแผนการทดสอบ โดยกำหนดเวลา สถานที่ วิธีการในการทดสอบ โดยคำนึงถึงความ เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย ประหยัดทั้งเวลา บุคลากร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ การทดสอบจะกระทำเป็นรายบุคคล เป็นหมู่ หรือเป็นหมู่แล้วหมุนเวียนทดสอบเป็นสถานีหรือจะทดสอบพร้อมกันทุกคน จะทดสอบจากกิจกรรมเบาไปหาหนัก หรือสลับกันไป มีเวลาพักระหว่างการทดสอบแต่ละรายการ มีการอบอุ่นร่างกาย หรือมีการสาธิตก่อนการทดสอบหรือไม่
 5. ก่อนการทดสอบ ให้ทำการตรวจสอบอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวก

สถานที่แบบฟอร์มในการให้คะแนนในบันทึก ผลการทดสอบให้พร้อมที่จะใช้งานได้หากพบว่ามีปัญหา เช่น ชำรุดไม่เรียบร้อย หรือมีจำนวนไม่เพียงพอจะได้รับแก้ไขปรับปรุง หรือจัดหาจัดทำให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและเพียงพอต่อความต้องการในการทดสอบ

6. ทดลองใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบเพื่อความถูกต้องแม่นยำและสร้างความชำนาญที่จะใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเรียบร้อย

7. ดำเนินการทดสอบ นับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ จะต้องเตรียมนักเรียน เช่น อธิบายและสาธิตการทดสอบแต่ละรายการ บางรายการทดสอบอาจอนุญาตให้มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการทดสอบ การดำเนินการทดสอบจะเป็นรายบุคคล เป็นหมู่ หรือเป็นหมู่แล้วหมุนเวียนทดสอบตามสถานีต่างๆ หรือทดสอบพร้อมกันทั้งหมดทุกคนการให้คะแนนกระทำโดยครู โดยหัวหน้าหมู่ โดยคู่ของผู้รับการทดสอบ หรือให้ผู้รับการทดสอบบันทึกคะแนนตนเอง จะต้องชี้แจงให้ผู้รับการทดสอบเข้าใจและปฏิบัติถูกต้อง ระหว่างการทดสอบครูต้องคอยควบคุมดูแลและสังเกตการทดสอบหากมีข้อบกพร่องไม่เรียบร้อยจะทำการแก้ไขให้ดำเนินการทดสอบ บรรลุผลเป็นอย่างดี

8. การดำเนินการภายหลังการทดสอบ นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ปกติ หรือแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วทำการประเมินผลทั้งทักษะย่อยและทักษะรวม เพื่อแปลความหมายหรือกำหนดระดับเกรด ออกมาตามระเบียบวิธีทางสถิติ การกำหนดเกรดอาจใช้แบบอิงกลุ่ม โดยใช้คะแนนปกติ (T-score) หรือแบบอิงเกณฑ์ตามร้อยละของคะแนน

การสร้างแบบทดสอบ

ในการทดสอบทางพลศึกษานั้น เมื่อครูพลศึกษาได้พิจารณาเลือกแบบทดสอบที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ พบว่าแบบทดสอบที่มีอยู่นั้นไม่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการทดสอบหรือขาดความชำนาญในการใช้แบบทดสอบ หรือขาดอุปกรณ์ จึงมีความจำเป็นที่จะสร้างแบบทดสอบขึ้นใหม่ ซึ่งครูพลศึกษาสามารถทำได้ เพียงแต่ต้องมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนวิธีการสร้างแบบทดสอบและมีเทคนิคในการสร้างโดยยึดหลักวิทยาศาสตร์ก็จะทำให้แบบทดสอบมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 15 -17) ได้เสนอแนะขั้นตอนวิธีการสร้างแบบทดสอบทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการทดสอบ ว่าต้องการทดสอบอะไร เพื่อที่จะได้สร้างเครื่องมือในการทดสอบได้สอดคล้องกับความต้องการ
2. ศึกษาในทักษะวิชาหรือกิจกรรมที่จะทำการทดสอบว่ามีเนื้อหาวิชา หรือทักษะของแบบทดสอบจะได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา หรือทักษะต่างๆ ของกิจกรรม
3. ศึกษาแบบทดสอบต่างๆ ที่มีผู้สร้างขึ้น หรือมีการวิจัยมาแล้ว ที่สอดคล้องหรือคล้ายคลึงกันแบบทดสอบที่ครูหรือผู้ฝึกจะสร้าง เพื่อสามารถที่จะดัดแปลงปรับปรุงนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบที่ดีที่สุด

4. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบที่จะสร้าง ว่าจะเป็นแบบทดสอบลักษณะอย่างไรมี
กี่รายการ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งต่างๆ ให้เหมาะสม

5. ดำเนินสร้างแบบทดสอบให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา หรือทักษะ กิจกรรมที่
จะทำการทดสอบ

6. ทดลองนำแบบทดสอบไปใช้โดยเลือกกลุ่มทดลอง ที่มีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม

7. พิจารณาแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้น โดยพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

8. นำแบบทดสอบไปหาความเที่ยงตรง การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบกระทำ
ได้หลายวิธี คือ

8.1 โดยการเปรียบเทียบกับแบบทดสอบมาตรฐาน

8.2 การเปรียบเทียบกับผู้เชี่ยวชาญโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการทดสอบและตรวจสอบ

8.3 การรับรองความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ

9. นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีหลายวิธี
แต่สำหรับการทดสอบทางพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปฏิบัติเป็นส่วนมาก จะนิยมหาค่า
ความเชื่อมั่น โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest)

10. ถ้าแบบทดสอบมีหลายรายการควรนำรายการทั้งหลายมาหาค่าสหสัมพันธ์ ซึ่งกัน
และกันเมื่อพบว่า แบบทดสอบบางรายมีลักษณะใกล้เคียงกัน หรือไปด้วยกันได้ก็ควรตัดทิ้งไป
ให้เหลือในกลุ่มที่มีสหสัมพันธ์สูงเพียงรายการเดียว

11. นำแบบทดสอบไปสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล

12. นำเอามาใช้ในการทดสอบและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อจะได้ใช้ต่อไป

การวัดผล

คำว่า การวัดผล มีผู้ให้ความหมายเอาไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น

บอสโก้ และกัสเตฟสัน (Bosco and Guatafson. 1983 : 6) ให้ความหมายเอาไว้ว่า
การวัดผล เป็นกระบวนการในการกำหนดคุณสมบัติบางประการของสิ่งที่มีอยู่ ออกมาในรูปของ
ปริมาณหรือตัวเลข

อีเบลและฟริสบี (Ebel and Frisbie. 1986 :14) ให้ความหมาย การวัดผล เป็นกระบวนการ
ในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัดโดยอาศัยกฎเกณฑ์
อย่างใดอย่างหนึ่ง

แอร์ราเซียน (Peter W. Airasian. 1997) ให้ความหมาย การวัด หมายถึง เป็นกระบวนการ
เชิงปริมาณหรือ การกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่ปฏิบัติ การให้คะแนนจึงเป็นตัวเลข ที่อธิบายถึงความ
สามารถในการปฏิบัติ ตัวอย่างของการวัดในห้องเรียนเกิดขึ้นเมื่อครู ให้คะแนนการสอบ คะแนนจะ

อธิบายถึงการปฏิบัติ เช่น ศักดิ์ชัยทำได้ถูก 17 ข้อจาก 20 ข้อ จากแบบทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ศักดิ์ดี ทำแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ ได้ 65 เปอร์เซนต์ เป็นต้น

ธอร์นไดค์ และคณะ (Thorndike and Others. 1991) ได้อธิบายว่า เมื่อทำการวัด หมายถึง การวัดคุณภาพหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลไม่ใช่มุ่งวัดสิ่งของหรือตัวบุคคล โดยตรง เช่น วัดความยาวของโต๊ะ เป็นการวัดคุณลักษณะด้านความยาวของวัตถุที่ต้องการวัด หรือ การวัดความฉลาดของนักเรียน เป็นการวัดคุณสมบัติในตัวนักเรียนด้านความฉลาด เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อจะวัดคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมจึงต้องให้นิยามคุณลักษณะของสิ่งของที่จะวัดก่อน

โดยสรุป การวัด หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขซึ่งมีความหมายแทนปริมาณ หรือขนาดหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 15) ให้ความหมาย การวัดผล หมายถึง กระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 331) ให้ความหมายว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนา หรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และเห็นได้ชัดเจนไม่ซับซ้อน

จุดมุ่งหมายของการวัดผล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 333) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายทั่วไปของการวัดผลวิชาพลศึกษา คือ 1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน และ 2. เพื่อปรับปรุงการสอน ส่วนจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวัดผลมี 6 ประการดังนี้

1. เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและการควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การได้รู้ถึงข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคนทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติ โปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดได้ต่อไป

2. เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสานกัน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขัน หรือการจัดประสบการณ์ต่างๆ การแบ่งกลุ่มในลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง

3. เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และการส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป

4. เพื่อการบริหาร การวัดผลทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะนำนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีเพียงพอ การวัดผลที่แม่นยำจะช่วย

ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน

5. เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผลตัวครูและประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบเป็นตัวบ่งชี้ได้ด้วยว่าการทำงานของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

6. เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษาและทำการวิจัยได้มากมายตัวอย่างเช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียนงานเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยาและสังคมวิทยา(มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น

ประโยชน์ของการวัดผล

วาสนา คุณาภภิสิต (2539 : 334) กล่าวว่า ผลที่ได้จากการวัดผลจะนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้การจัดตำแหน่งของนักเรียนในชั้นหรือในกลุ่มตามความสามารถ หรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูงและการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอเพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรมเฉพาะราย ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรือความอ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัยจึงเป็นความพยายามอย่างยิ่ง ที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

3. การประเมินผลการเรียน เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อการตัดสินใจว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัย และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาประกอบกันเพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อไปในภายภาคหน้าได้

5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมินโปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน

6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนได้ เพราะการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือ

สัมฤทธิ์ผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องการพัฒนาและปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้น

หลักเบื้องต้นของการวัดผล

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2533 : 3) กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา เป็นกระบวนการซึ่งมีหลักสำคัญดังนี้

1. ระบุให้ชัดเจนในสิ่งที่ต้องการวัด โดยระบุจุดประสงค์ให้แน่นอนว่าจะวัดอะไรและสิ่งที่ต้องการวัดนั้นวัดจากสิ่งใด ซึ่งถ้าระบุได้ชัดเจนแล้ว ก็จะสามารถเลือกเครื่องมือที่วัดได้ และแปลความหมายได้ตรงที่ต้องการ
2. ควรเลือกวิธีการวัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัด เมื่อได้วางจุดประสงค์ของการวัดได้อย่างชัดเจนแล้วก็จะสามารถเลือกแบบสอบได้อย่างถูกต้องว่าจะใช้แบบสอบใดให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัด
3. การวัดที่สมบูรณ์ควรใช้เทคนิคหลายๆ อย่าง แบบสอบแต่ละแบบไม่สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้ทุกด้าน เพื่อให้การวัดได้ผลสมบูรณ์ควรใช้แบบสอบหลายๆ แบบ เพราะแบบสอบแต่ละแบบมีลักษณะเด่นเฉพาะไม่เหมือนกัน

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2519 : 9-11) ได้เสนอแนะวิธีการวัดผลทางพลศึกษา ซึ่งอาจจะมีด้วยหลายวิธี ดังนี้

1. วัดโดยการให้ปฏิบัติ (Performance Test) การวัดวิธีนี้ต้องให้ผู้รับการทดสอบลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่ผู้ทดสอบต้องการทราบ เพื่อจะได้ดูความสามารถ และความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอน เช่น ในการวัดทักษะกีฬา จะทราบว่านักเรียนมีความสามารถทางกีฬาเพียงใดก็ต้องให้เขาปฏิบัติ หรือถ้าต้องการทราบสมรรถภาพทางกาย ก็ต้องให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่จะทดสอบ การวัดโดยการให้ปฏิบัติด้านกิจกรรมทางพลศึกษานั้น ผลของการปฏิบัติจะออกมาในรูปของเกณฑ์การวัด ดังต่อไปนี้

1.1 ใช้เวลาเป็นเกณฑ์ เช่น การวิ่ง 100 เมตร 200 เมตร เอาเวลาเป็นเกณฑ์ไปสู่การให้คะแนน

1.2 ใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดสูง ยืนกระโดดสูง เอาความสูงที่ทำได้เป็นเกณฑ์การให้คะแนน

1.3 ใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดไกล ขว้างลูกซอฟท์บอล ทุ่มลูกน้ำหนัก เอาระยะความไกลมาเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน

1.4 ใช้จำนวนครั้งที่ทำได้เป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดเชือก ดันพื้น ลูกนั่ง ยুবข้อกับราวเอาจำนวนครั้งที่เขาสามารถทำได้มาหาเกณฑ์เฉลี่ย คิดเป็นคะแนน

1.5 ใช้เกณฑ์การทำได้หรือไม่ได้เป็นเกณฑ์ เช่น หกสูง สปริงมือ ถ้าทำได้ให้ผ่าน ถ้าทำไม่ได้ ไม่ผ่าน

2. การวัดโดยการสอบข้อเขียน (Written Test) การทดสอบข้อเขียนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องเกี่ยวกับ การพลศึกษา ประวัติ วิธีการเล่น ระเบียบ กฎ กติกา เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพียงใด ข้อสอบนั้นก็อาจใช้แบบข้อสอบอัตนัย หรือปรนัย หรือจะใช้ทั้งสองอย่างผสมกันก็ได้

3. วัดโดยใช้เครื่องมือในการวัด ได้แก่การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) วัดกล้ามเนื้อแขน กำลังแรงบีบ (Hand Grip) วัดความจุปอด (Lung Capacity) วัดกำลังขา ด้วยเออโรมิเตอร์ (Ergrometer)

4. วัดโดยการสอบปากเปล่า (Oral Test) วิธีการนี้ใช้วัดความรู้ความเข้าใจ วัดทัศนคติโดยการสอบถามปากเปล่าโดยเรียกนักเรียนมาพบ ถามเป็นรายบุคคลตามหัวข้อที่ต้องการจะทราบในเรื่องที่สอนไปแล้วว่าเขามีความเข้าใจมีแนวความคิดหรือทัศนคติอย่างไรแล้วให้คะแนน

5. วัดโดยการสังเกต (Observation) แม้ว่าการวัดผลโดยการสังเกตจะขาดความแน่นอนไปบ้างก็ตาม แต่ก็ยังเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งเช่นกัน การสังเกตนี้ครูอาจสังเกตได้จากการเล่นในชั่วโมง เล่นตามลำพังในเวลาว่าง ครูให้เล่นให้ปฏิบัติในกิจกรรมนั้นๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบโดยตรงหรือในเวลาแข่งขัน เป็นต้น ในการสังเกตนั้นต้องมีหลักเกณฑ์ในการวัด โดยตั้งเกณฑ์ไว้เพื่อความแน่นอนแม่นยำ และความยุติธรรม ไม่ใช่สังเกตแล้วให้ตามอารมณ์

วีรยา บุญชัย (2529 : 8) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่า เป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐานเพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาด ซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ เราก็เอาเทปหรือไม้เมตรวัด เราก็จะทราบความกว้างของโต๊ะทันที การวัดผลจึงเป็นวิธีการตรวจหรือหาปริมาณขนาดหรือส่วนสัดส่วนที่ต้องการจะทราบโดยอาศัยเครื่องวัดนั่นเอง

การวัดจะออกมาเป็นตัวเลข เรียกว่า ปริมาณ (Quantity) และจะส่งผลในทางคุณภาพ (Quality) ในการวัดนั้นจะต้องมีแบบทดสอบอยู่ด้วย เช่น ต้องการทราบว่านักเรียนมีความรู้ทางพลศึกษาเพียงใดก็ให้นักเรียนทำข้อสอบ จะทราบทันทีว่านักเรียนมีความรู้ทางด้านพลศึกษามากน้อยเพียงใด โดยอาศัยตัวเลขจากการทดสอบนั้น

การประเมินผล

การประเมินผล ในทัศนะของนักพลศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายๆ ท่านดังนี้ กรอนลันด์ (Gronlund, 1981 : 5) ให้ความหมาย เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการดำเนินการอย่างมีระบบในอันที่จะกำหนดค่าหรือจำนวน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

อีเบลและฟรีสบี (Ebel and Frisbie, 1986 : 13) ให้ความหมายว่า การประเมินผล เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพ หรือคุณค่าของวัตถุประสงค์ของ กระบวนการจัดการศึกษา พฤติกรรม การทำงานของคน หรือความรู้ความสามารถของนักเรียน

เวอร์เชน และคณะ (Worthen and Others. 1997 : 21) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นการพิจารณาหรือกำหนดคุณค่าเพื่อตรวจสอบหรือตัดสิน เขาได้อธิบายการประเมินโครงการว่า เป็นวิธีสืบค้น ตัดสิน และสรุปเพื่อ (1) พิจารณามาตรฐานหรือเกณฑ์สำหรับตัดสินคุณภาพ และพิจารณาว่าเกณฑ์ดังกล่าวควรเป็นเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (2) รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (3) ใช้เกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสินคุณค่า คุณภาพ คุณประโยชน์ หรือ ประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์

วิริยา บุญชัย (2529 : 9) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่าเป็นการกำหนดค่าหรือตีค่า หรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการทราบในทางรวมๆ เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ในการกำหนดค่าหรือตีค่านั้นอาศัยจากการทดสอบและวัดผลมาประมวลแล้วลงความเห็นว่าเป็น “ดี” “สวย” หรือ “ไม่สวย” การประเมินผลเป็นขบวนการตัดสินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ในการตัดสินนั้นครูจำเป็นต้องอาศัยขบวนการ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้อง ขบวนการดังกล่าวได้แก่ การรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้อีกกับข้อมูลที่มีเกณฑ์มาตรฐานอยู่แล้ว ต่อจากนั้นก็กำหนดคุณค่าหรือตัดสินโดยอาศัยข้อมูลการวัดผลดังกล่าวแล้วการประเมินผลถือว่ามีส่วนสำคัญในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนด้วย

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 7) ให้ความหมายว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินตีค่าลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ และการวัดผล เป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา จากความหมายจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนโดยเริ่มด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้น แล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้น ดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น สรุปคือ การประเมินผลต้องมีองค์ประกอบหลักสามประการ คือ การทดสอบและวัดผล เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจ

สุมาลี จันท์ชโล (2542 : 7) ให้ความหมาย การประเมินผล ว่าเป็นกระบวนการเก็บรวบรวม สังเคราะห์และตีความข้อมูลเพื่อการตัดสินผลโดยใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต การสอบถาม หรือการทำโครงการ กิจกรรมดังกล่าวจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้ประเมิน กระบวนการประเมินมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากกว่าการให้คะแนนและการให้ระดับคะแนนของการทดสอบข้อมูลที่ครูรวบรวมในห้องเรียน เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจและติดตามการเรียนการสอน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 1) ให้ความหมายว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงาน ทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและในเวลาทำงานเสร็จสิ้นลงเพื่อหาข้อสรุปว่า งานที่ทำนั้นได้รับความสำเร็จในความคาดหวังหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดเกิดขึ้นอันเป็นผลให้งานไม่สำเร็จ ตามความคาดหวัง และจะมีแนวทางการแก้ไขอย่างไรเพื่อให้การทำงานเกิดความสำเร็จตามความคาดหวัง หรือใกล้ความคาดหวังมากที่สุด

สรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้กำหนดค่า หรือตัดสินค่าสิ่งที่จะต้อง การจะทราบในภาพรวม โดยอาศัยข้อมูลจากการทดสอบและวัดผล มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อ ประกอบการพิจารณาตัดสิน

ปัจจุบันนี้ในโรงเรียนระดับอุดมศึกษา การประเมินผลการเรียนรู้ส่วนมากจะทำอย่างมีแบบ แผน โดยการประเมินผลจะมีทั้งการประเมินผลในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนรู้ของนักเรียน และการสอนของครูสำหรับนักเรียน ข้อมูลที่ได้จะเป็นแรงเสริมให้นักเรียนใคร่เรียนรู้ หรือเพื่อช่วยในการปรับปรุงการสอนและการจัด กลุ่มนักเรียนในการสอนซ่อมเสริมและการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนเพื่อจะรู้ว่าการ เรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ดังนั้นในการเรียนการสอน ครู ผู้สอนควรมีการประเมินผลทั้ง 2 ลักษณะคือ

1. การประเมินผลเป็นระยะ (Formative Evaluation) การประเมินผลวิธีนี้เริ่มตั้งแต่ ตอนต้นของการเรียนการสอนและทำต่อไปเรื่อยๆ ตลอดหน่วยการเรียนการสอนด้วยการ ประเมินผลแบบนี้สามารถแยกหน่วยของการสอนออกเป็นหน่วยย่อยๆ และทำการประเมินผล หน่วยย่อยๆ นั้น ซึ่งให้ประโยชน์ในการประเมินระดับความสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน และยังบอกให้ ทราบว่าอะไรบ้างที่ยังไม่บรรลุได้ กล่าวได้ว่าการประเมินผลแบบนี้ส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับสูง และเป็นปฏิริยาย้อนกลับที่สำคัญ ซึ่งช่วยเสริมการเรียนรู้

2. การประเมินผลแบบสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลในตอนท้าย ของ การเรียนการสอน หรือเมื่อสิ้นสุดในแต่ละหน่วยการสอน การประเมินผลแบบสรุปยังให้ ประโยชน์ในการประเมินผลการเรียน ที่ไม่สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในรูปเชิงพฤติกรรมได้อย่าง ชัดเจน

ขั้นตอนในการประเมินผล

ในการประเมินผลการเรียนรู้การสอนมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 5 ขั้นตอน (พร้อมพรรณ อุดมสิน. 2533 : 5) ดังนี้

1. จะต้องวางโครงการประเมินผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของ โครงการประเมินผลจะต้องสอดคล้องและครอบคลุมหลักสูตร
2. เปลี่ยนจุดประสงค์ที่จะประเมินให้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์ในขั้นแรก เป็นเรื่องนามธรรมอยู่ เราจะต้องบ่งบอกถึงจุดประสงค์ของแต่ละข้อให้ชัดเจนไป ว่าเป็นอย่างไร มีการแสดงออกอย่างไรเพื่อที่จะวัดให้ถูกต้อง
3. กำหนดสถานการณ์ ประสบการณ์ กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตาม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วคัดเลือกเครื่องมือวัด และวิธีวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลที่วัดนั้น
4. ทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และจัดบันทึกไว้เพื่อเปรียบเทียบ
5. ผสมผสานข้อมูลต่างๆ ของทุกรายการที่วัดได้ แล้ววินิจฉัยชี้บ่งลงไปถึงผลการประเมินนั้น

ประเภทของการประเมินผล

พร้อมพรรณ อุตมสิน (2533 : 6-7) กล่าวว่า การประเมินผลมีรูปแบบแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่งเป็นหลักเกณฑ์ ที่นิยมใช้ในการแบ่งประเภทของการประเมินผลมี 2 อย่าง คือ แบ่งตามจุดประสงค์ของการประเมิน และแบ่งตามระบบของการวัด

1. แบ่งตามจุดประสงค์ของการประเมิน ได้แก่ การประเมินผลเพื่อจัดตำแหน่งและวินิจฉัย การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน

1.1 การประเมินผลเพื่อจัดตำแหน่งและวินิจฉัย เป็นการประเมินก่อนเริ่มต้นการเรียน การสอนของแต่ละบทเรียนหรือแต่ละหน่วย เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการ เรียนเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่าในระหว่างการเรียน ผู้เรียนควรมีความรู้เพิ่มอย่างไร และเป็นการ พิจารณาว่า ในการสอนอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน อนึ่งหากว่าผลของการประเมินผล ก่อนเรียนพบว่าผู้เรียนมีพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนในเรื่องที่สอน ก็จำเป็นต้องได้รับการสอน ซ่อมเสริม ให้มีพื้นฐานที่เพียงพอเสียก่อน จึงจะเริ่มสอนเนื้อหาในหน่วยการเรียนต่อไปได้

1.2 การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน หรือบางที่เรียกว่าประเมินผลย่อย การประเมินผลประเภทนี้ ใช้ระหว่างที่กำลังเรียนกำลังสอน เช่น การใช้ผลประเมินเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ในระหว่างการเรียนการสอนหรือไม่ หาก ว่าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังใช้ผลการประเมินเพื่อตรวจสอบตัวผู้สอนเองหากผลจากการสอนเนื้อหาเรื่องหนึ่ง ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็อาจตรวจสอบว่า การสอนของตนเองเป็นอย่างไร เตรียมการสอนมาดีหรือไม่ การอธิบายเป็นอย่างไร ชัดเจนดีหรือไม่ เมื่อผู้สอนตรวจสอบดูแล้วหากพบข้อบกพร่องจุดใด ก็แก้ไขตรงตามจุดนั้น

1.3 การประเมินผลเพื่อตัดสินการเรียนการสอน หรือบางที่เรียกว่า การประเมินผลรวม การประเมินผลในลักษณะนี้ใช้หลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือสิ้นสุดการเรียน บทหนึ่ง หรือหลายบท ซึ่งอาจเป็นเวลาหนึ่งเดือน หนึ่งภาคเรียน หรือหนึ่งปีโดยผู้สอนต้องการทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนคนไหนเก่งหรืออ่อนในเรื่องใด ผลจากการ ประเมินผลประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับ ระดับคะแนนใด และนอกจากนี้ยังใช้ในการพยากรณ์ผลสำเร็จในรายวิชาที่ต่อเนื่องต่อไป

2. แบ่งตามระบบการวัด ได้แก่ การประเมินผลแบบอิงตน การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม และการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์

2.1 การประเมินผลแบบอิงตน เป็นการนำผลจากการสอนเปรียบเทียบกับความสามารถของตนเอง เช่น การปรับปรุงตนเอง การเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเปรียบเทียบผลการ ประเมินผลแบบอิงตนนี้ ควรจะใช้แบบทดสอบเดิม สถานการณ์เดิม เวลาที่ทำแบบสอบเท่าเดิม โดย

ใช้วิธีสอบก่อนเรียน และสอบหลังเรียน การประเมินผลในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบได้ว่า ภายหลังจากการเรียนการสอนว่าผู้เรียนได้พัฒนาไปมากน้อยเพียงใด เช่น มีการเปลี่ยนแปลง เจตคติ หรือ พัฒนาทักษะได้ดีขึ้น

2.2 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เป็นการนำเอาผลสอบที่ได้ไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในกลุ่มที่ถูกวัดด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน การประเมินผลประเภทนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถของกลุ่มเป็นสำคัญ โดยมีความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลว่ามีความสามารถแตกต่าง

2.3 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เป็นการนำผลการทดสอบที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความสามารถของกลุ่ม แต่ความสำคัญขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอน ได้แก่ จุดประสงค์ของการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หรือกลุ่มของพฤติกรรมการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ จะทราบผลว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ หากผู้เรียนคนใดยังไม่ผ่านจุดประสงค์หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ก็จะหาทางช่วยเหลือ โดยมีการสอนซ่อมเสริม หรือมีการปรับปรุงการเรียนการสอน

เป้าหมายของการวัดผลและประเมินผลผลศึกษา

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นั้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ดังที่ พุทธศักดิ์ ประถมบุตร (2532 :12) ได้ให้ความสำคัญของจุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลการเรียนเพื่อ

1. จัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการศึกษาว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะพอเพียง ที่จะเริ่มบทเรียนหรือไม่ หรือจะทำการฝึกในระดับใด ซึ่งผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกประเภท (Classification) ว่านักเรียนมีพื้นฐานอย่างไร เก่งปานกลางหรืออ่อน
2. วินิจฉัย (Diagnostic) ซึ่งทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน เพื่อเป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงวิธีการสอน และสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
3. เปรียบเทียบความสามารถของตัวเอง (Assessment) เป็นการประเมินว่านักเรียนมีความมั่งงอกมามากน้อยเพียงใด วิธีนี้จะใช้การทดสอบสองครั้งแล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบมาเปรียบเทียบกัน
4. เพื่อไปใช้ทำนาย (Prediction) ผลจากการทดสอบจะแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ช่วยในการทำนายว่าควรจะมุ่งไปทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ
5. เพื่อนำไปใช้ประเมินค่า (Evaluation) โดยจะประเมินผลหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง ผลจากการวัดจะเป็นแนวในการให้ระดับคะแนน

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 3) ได้ชี้ให้เห็นถึงความมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทางผลศึกษา ดังนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียน มีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะความชำนาญในกิจกรรมทางพลศึกษามากน้อยเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ สมรรถภาพ ความแข็งแรงของร่างกายมากน้อยเพียงใด ทั้งก่อนและหลังการเข้าเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
3. เพื่อต้องการทราบพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
4. เพื่อต้องการทราบถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการพลศึกษาอย่างไร

เป้าหมายของการวัดและประเมินผลที่เป็นภาพรวม

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 57-60) ได้สรุปหลักใหญ่ๆ ของปรัชญาการสอนพลศึกษา ประเด็นสำคัญในการวัดและประเมินผลในสาขาวิชาพลศึกษา เป้าหมายของการสอน และกระบวนการสอนพลศึกษาดังนี้

ปรัชญาการสอนพลศึกษา คือ การจัดประสบการณ์ทางพลศึกษาให้แก่ผู้เรียน มุ่งเสริมสมรรถภาพให้ครอบคลุมทุกๆ ด้านมีบรรยากาศการสอนที่สนุกสนานร่าเริงควบคู่ไปด้วย และสอดแทรกคุณลักษณะที่ดี โดยเฉพาะด้านจริยธรรมโดยสม่ำเสมอ วัดและประเมินผลด้านความแข็งแรงสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ สุขภาพและคุณธรรม โดยถือว่าการวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของการสอนด้วย

ประเด็นสำคัญในการวัดและประเมินผล คือ การวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ สุขภาพ และคุณธรรม ครูผู้สอนควรวัดที่สมรรถภาพทางกาย ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการพัฒนาความสามารถในการฝึกกิจกรรมมากกว่าความถูกต้อง หรือความสมบูรณ์ในทักษะกีฬานั้นๆ ครูผู้สอนควรปรับการวัดผลและประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตรและตามยุคสมัย

กระบวนการสอนพลศึกษา

ครูผู้สอนควรศึกษาและเข้าใจในหลักสูตรที่จะสอนโดย พิจารณาถึง 4 ขั้นตอนของกระบวนการสอนอันเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกัน เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้ถูกต้องตรงตามหลักสูตร คือ

1. จุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหา
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. การวัดผลและประเมินผล

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบขั้นตอนของการวัดและประเมินผลพลศึกษา

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

จากจุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียน จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียน จะทำให้เกิดประโยชน์ในหลายๆ ด้าน เช่น ประโยชน์ต่อผู้สอน ต่อผู้เรียน ประโยชน์ในการแนะแนว การบริหาร และการวิจัย เป็นต้น

ประโยชน์ต่อผู้สอน

1. ให้ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้สอนสามารถกำหนดปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับ
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
4. ช่วยในการประเมินผลและปรับปรุงเทคนิคการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
5. ทำให้ทราบถึงระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ของการเรียน
6. ช่วยให้ได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผลระหว่างผู้เรียนและเป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียนด้วย
7. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความสามารถพอเพียงที่จะเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน
2. ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องเริ่มปรับปรุงแก้ไข
3. ช่วยในการเลือกเรียนวิชาชีพ
4. ทำให้รู้ระดับความว่องไวในการเรียนของตน
5. ทำให้ตื่นตัวและมีความสนใจในการเรียน

ประโยชน์ในการแนะแนว

การวัดและประเมินผลทำให้ผู้เรียน ครูผู้สอนตลอดจนฝ่ายแนะแนวได้ทราบว่าผู้เรียนมีจุดเด่น จุดด้อยในด้านใดบ้าง ซึ่งจะมีประโยชน์เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน การเลือกอาชีพตลอดจนการศึกษาต่อ

ประโยชน์ในการบริหาร

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนการจัด

กิจกรรมพลศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียน การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนพิจารณาให้ความดีความชอบ

ประโยชน์ด้านการวิจัย

จากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารที่ควรศึกษาหาความจริง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วิริยา บุญชัย (2529 : 31- 35) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลทางพลศึกษาว่า องค์ประกอบ ที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษานั้น ควรจะประกอบไปด้วยการวัดที่ครอบคลุม

1. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการพัฒนาการเคลื่อนไหวการทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรม ประเภทต่างๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถทางด้านกลไก และความสามารถในการเล่น

2. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญาการระลึกได้ (Recall) การจำได้ หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กลไก หลักการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมต่างๆ

3. เจตพิสัย (Affective Domain) เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบ ด้วยความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและความเป็นผู้ตามเป็นต้น การวัดลักษณะทางสังคมวิธีนี้ คือ การสังเกตของครูและผู้เรียนเอง โดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นวิธีดังกล่าว สามารถวัดเกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาการเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พอรวบรวมสรุปได้ดังนี้

สตาร์ (Starr. 1970 : 243 – 253) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผล” เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลวิชาที่เรียนโดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนฝึกสอนปีสุดท้ายระหว่างปี ค.ศ.1967-1968 จำนวน 483 คน เป็นชาย 220 คน หญิง 263 คน ฝึกสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่ง

ผลการวิจัยพบว่า อันดับแรก ชอบวิธีการวัดผลจากงานที่ทำตลอดปี คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาชอบวิธีการวัดผลโดยคิดจากผลงานที่ทำ 80 เปอร์เซนต์ และคิดจากการสอบไล่ 20 เปอร์เซนต์

คิดเป็นร้อยละ 14 และน้อยที่สุด ขอบให้ตัดสินเฉพาะผลการสอบไล่อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 2

เบคเกอร์ (Becker. 1971 : 5172-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง"การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชาย ในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากร ได้แก่ ครูพลศึกษาของวิทยาลัยชุมชนจำนวน 12 แห่ง

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีวิธีการประเมินผลอยู่ในระดับดี แต่การจัดโปรแกรมทางพลศึกษา และการจัดกิจกรรมพลศึกษายังต้องปรับปรุงอีกมากอุปกรณณ์มีไม่เพียงพอคุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

เบสท์แมน (Bestman. 1975 : 6495 -A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเมืองอานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย (Anaheim California) โดยใช้แบบสอบถามของเนลสัน (Neilson Score Card) สํารวจโรงเรียนมัธยมศึกษาของเมืองอานาไฮม์

ผลวิจัยพบว่า

1. คณะผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนวิชาอื่นๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ในการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอนครูพลศึกษาส่วนมากไม่ได้กำหนดเนื้อหาที่จะสอนให้แน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงในการสอนมากเกินไป
6. ขาดตำราและคู่มือในการสอนวิชาพลศึกษา

ดีวานาธาน (Devanathan. 1981 : 5068 -A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง"การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตก" เพื่อสำรวจสภาพและขอบเขตของการประเมินผล และงานวิจัยในโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตก"

ผลการวิจัยพบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะมีการกำหนดรูปแบบหรือลักษณะการประเมินผลในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการประเมินผลหลายๆ แบบโดยใช้ข้อมูลจากคู่มือ แบบเรียน การประเมินผลจะเกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำปี และผู้สอนแต่ละคนมีข้อเสนอแนะให้มีศูนย์กลางการรวบรวมคู่มือในการประเมินผล และรายงานการวิจัยจากโรงเรียนในเขต ควรมีการช่วยเหลือโรงเรียนขนาดเล็กเกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งควรจัดให้มีแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารขึ้น

รามเซย์ (Ramsay. 1981 : 3366 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง"การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลรัฐเทนเนสซี" มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจ การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบ และเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลใน รัฐเทนเนสซี

ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าบุคลิกภาพ ลักษณะส่วนตัวคุณสมบัติทางอาชีพทัศนคติ ค่านิยม การฝึกอบรม และประสบการณ์ด้านการประเมินผลเป็นคุณลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครู เชื่อว่าข้อมูลจากผู้ปกครองและที่อื่นๆ มีความจำเป็นต่อการประเมินผล ครูและ

ผู้เทศก์ควรมีส่วนช่วยในการพัฒนาการประเมินผลการเรียน ในรอบปีมีการประเมินผล ประมาณ 1 ถึง 4 ครั้ง และครูส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าควรมีการทบทวนในเรื่องของการประเมินผลอยู่เสมอควรมี การเสนอแนะเกี่ยวกับความไม่ถูกต้องของกระบวนการประเมินผล และแนะนำระบบ การประเมินผล ที่ได้ผลดี จากการศึกษาทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาดังนี้

1. ครูไม่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผล
2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล

เมลนิชุก (Melnychuk. 1992 : 3857- A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจในการใช้ หลักสูตรการศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความหมายของการนำ หลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาวิธีการศึกษาดำเนินการ โดยการ สังเคราะห์ เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิพากษ์วิจารณ์ ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบายแจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครู ผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง

ผลการวิจัยจึงสรุปได้ 2 เรื่อง คือเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครู พลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ รวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือความ พอใจ ความภาคภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้ โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูที่มี ต่อหลักสูตรใหม่กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผล สะท้อนกลับต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม คือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ควรฟังเสียงครูบ้าง เพราะสิ่งที่ครูต้องการ ได้แก่ การยอมรับนับถือ และเสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

งานวิจัยในประเทศ

สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 79 – 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการวัดผลทาง พลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร” โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ปัญหาการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 65 โรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละและ ค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลทาง พลศึกษามาก่อน
2. ด้านความรู้ วัดโดยสอบข้อเขียนแบบปรนัย ใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและอัตนัย

ปัญหาการวัดผลที่ประสมมากในด้านนี้ได้แก่ หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อยทำให้นักเรียนขาดความสนใจ ในการสอบข้อเขียน นักเรียนถือว่าความรู้ทางพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ

3. ด้านสมรรถภาพทางกาย วัดเฉพาะการทดสอบเพียงบางราย อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุม รายการทดสอบเองทั้งหมด วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ส่วนปัญหาที่ประสมมาก ได้แก่ ขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก ในการวัดผลสมรรถภาพทางกายบางอย่างวัดโดยครูผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก การวัดบางรายการต้องใช้เครื่องมือวัดทำให้วัดได้ยาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

4. ด้านทักษะ วัดเฉพาะการเล่นเป็นทีม อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการสอบทั้งหมดวัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ปัญหาการวัดผลที่ประสมมากได้แก่ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก ไม่เอื้ออำนวยต่อการวัดทักษะบางอย่าง การวัดทักษะเป็นทีมทำให้เป็นปรนัยได้ยากและใช้เวลามาก การวัดทักษะกีฬาไม่สามารถทำพร้อมกันได้ทั้งหมด จึงทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก

5. ด้านเจตคติ วัดจากการมาเรียนและการแต่งกาย วัดโดยการสังเกตนักเรียนในขณะที่เรียนและวัดในบางคาบเรียน ปัญหาการวัดผลที่ประสมมากได้แก่ การสังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำได้ไม่ทั่วถึง และไม่สามารถวัดได้ครบทุกด้านและครบทุกคนมีความยากลำบากในการวัดโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล

สมจินตนา วงศ์แสง (2524 : 86) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของครูในเขตการศึกษา 12" โดยทำการศึกษากับครูผู้สอนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิจัยพบว่า ครูไม่เข้าใจการวัดและประเมินผล การวัดผลที่กำหนดไว้มากเกินไปครูไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทั่วถึง การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และนักเรียนขาดความพร้อมจากการวิเคราะห์แบบสอบถามแบบปลายเปิดพบว่าครูร้อยละ 26.53 มีความเห็นว่าการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมดีแล้วแต่ครูร้อยละ 5.10 ยอมรับว่าไม่ได้ทำการวัดและประเมินผล

สาธิต ลี้มขจรเดช (2524 : 113 -114) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนกิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 277 คน

ผลการวิจัยพบว่า มีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การสอบข้อเขียนวัดความรู้ เรื่องการนำไปใช้ การสอบภาคปฏิบัติใช้วิธีการสังเกตท่าทางและความถูกต้อง การวัดทักษะกีฬาประเภทรายบุคคลในภาคปฏิบัติจะทดสอบทักษะและให้แข่งขัน การวัดผลประเภทชุดภาคปฏิบัติสังเกตทักษะเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นชุด นำผลจากการทดสอบมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เกณฑ์ประเมินผลต้องให้ตามที่ผู้ทดสอบกำหนด มีการแจ้งแผนการสอน และระยะเวลาทดสอบ เมื่อเริ่มต้นภาคเรียน

สมปอง ภูวราษฎร์ (2525 : 125 -130) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการเรียน

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของครู ศึกษาเฉพาะรายกรณีจังหวัดกระบี่" โดยใช้แบบสอบถามกับครูจำนวน 700 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มีเพศหญิงเป็น 2 เท่าของเพศชาย ครูได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพียงร้อยละ 79.29 ส่วนครูอีก 20.71 ยังไม่เคยได้รับการอบรม

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน โดยส่วนใหญ่ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ในเรื่องการสอนซ่อมเสริมให้ครูมีความเข้าใจค่อนข้างดี ส่วนเรื่องการประเมินผลก่อนเรียน ครูมีความเข้าใจในระดับที่ต้องแก้ไข

3. การปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน

3.1 การประเมินผลก่อนเรียน โดยส่วนรวมครูปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลก่อนเรียนอยู่ในระดับน้อย ครูใช้วิธีประเมินผลก่อนเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดในสมุดประจำชั้นมากที่สุด ส่วนการประเมินผลการสอนแต่ละหน่วยหรือแต่ละบทเรียนครูปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยโดยส่วนใหญ่ประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การตรวจผลงานการสัมภาษณ์ นักเรียนและการศึกษาผลการเรียนที่แล้วมาครูได้ประเมินก่อนเรียนตามกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในระดับน้อยโดยเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ครูประเมินผลอยู่ในระดับน้อยการประเมินผลระหว่างเรียน โดยส่วนรวมครูปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียนในระดับปานกลาง ครูใช้วิธีการประเมินผลระหว่างเรียนตามลักษณะต่างๆ ในระดับปานกลาง โดยครูใช้วิธีการประเมินผลหลังจากสอนจบแต่ละครั้งมากที่สุด รองลงไปเป็นการประเมินผลโดยการติดตามดูพฤติกรรมของนักเรียน ตรวจผลงานของนักเรียน และรองลงไปเป็นการทดสอบข้อเขียน และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตรวจผลงานของนักเรียน ส่วนการประเมินผลระหว่างเรียน โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนครูปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยและการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์อยู่ระดับน้อย

3.2 การประเมินผลปลายภาคและปลายปี โดยส่วนรวมครูปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผล ปลายภาคและปลายปีอยู่ในระดับปานกลางโดยใช้วิธีทดสอบข้อเขียนมากที่สุดรองลงไปเป็นการตรวจผลงาน การทดสอบภาคปฏิบัติ การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและการสัมภาษณ์นักเรียนตามลำดับ ส่วนการวัดผลโดยวิธีสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

3.3 การใช้เครื่องวัดผลชนิดต่างๆ โดยส่วนรวมครูใช้เครื่องมือวัดผลชนิดต่างๆ อยู่ในระดับน้อย โดยครูส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือและได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางส่วนการใช้แบบบันทึกพฤติกรรม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ แบบสำรวจรายการ และแบบจัดอันดับคุณภาพครูปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ

บุญทิน ธรรมวงษ์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลความรู้เรื่อง

ระเบียบวิธีการประเมินผล และตัดสินผลการเรียน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาทั่วไป โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 325 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ที่ครูพลศึกษาประสบปัญหามากที่สุด คือ นักเรียนขาดความสนใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ซึ่งมีสาเหตุมาจากหน่วยการเรียน ซึ่งมีค่าเพียง 0.5 หน่วยการเรียน และวิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ในแต่ละรายวิชาตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดไว้

2. ด้านระเบียบวิธีการประเมินผลที่ครูพลศึกษาประสบมากที่สุด คือ ปัญหาในการจัดดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่พอ หรือยังไม่มีพฤติกรรมขั้นต้นก่อนการเรียนการสอน

3. ด้านการตัดสินผลการเรียน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย
ชวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา จำนวน 137 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภากาชาดฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนตีความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน

2. ด้านแบบทดสอบทักษะ คือ ขาดคู่มือและอุปกรณ์ต่างๆ แบบทดสอบบางประเภทไม่มีมาตรฐาน

3. ด้านความรู้ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาค คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้ยากต่อการออกข้อสอบด้านความรู้

4. ด้านสมรรถภาพทางกาย คือ ขาดสถานที่และเครื่องมือ อาจารย์ผู้สอนทดสอบคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลา

5. ด้านทักษะ คือ การให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดความผิดพลาดได้ และเครื่องมือทดสอบทักษะกีฬามีน้อย

6. ด้านเจตคติ คือ ไม่มีเวลาในการสัมภาษณ์เจตคติของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

7. ด้านการประเมินผลการเรียน คือ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลด้านข้อเขียนและด้านทักษะของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน

สุรางค์ ควนสุวรรณ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพโครงการพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครในด้านปรัชญา การจัดการและ

การบริหาร การจัดชั้นเรียน บุคลากร หลักสูตร อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรม เสริมหลักสูตรและการประเมินผลกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือครูหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา จำนวน 427 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินโครงการพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบ สอบถามได้รับคืน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70.26 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพของโครงการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านปรัชญา ด้านการจัดและบริหารด้านการจัดชั้นเรียน ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตรอยู่ใน ระดับปานกลาง ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับต่ำ และด้านอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน เพื่อ พัฒนาคุณภาพของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน

เกรียงไกร คำเหลือง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 การวิจัยครั้งนี้มีความ มุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพ ทางกาย ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 82.66 มีอายุระหว่าง 31-45 ปี ร้อยละ 82.26 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 95.16 สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาตรี ร้อยละ 93.15 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11ปีขึ้นไป ร้อยละ 68.55 ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 90.32 ทำการสอน 1-3 รายวิชา ร้อยละ 54.84 จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ 16-20 คาบ ร้อยละ 48.79 โรงเรียนที่ทำการสอนเป็นโรงเรียน สหศึกษา ร้อยละ 85.48 ทำงานฝ่ายปกครองเป็นหน้าที่พิเศษ ร้อยละ 63.31 และความรู้และ ประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 79.84

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษาเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ทั้ง 6 ด้าน

มีเพียงบางรายการเท่านั้นที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ และกีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้เวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบในชั่วโมงเรียน ไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก และนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 6 ด้าน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาพอสรุปได้ว่าปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ มีเวลาในการวัดผลที่จำกัด ไม่สามารถวัดทักษะได้ครบคลุมทุกทักษะ มีปัญหาในการตัดสินใจคะแนนเกี่ยวกับพฤติกรรม ด้านคุณธรรม และทัศนคติของนักเรียนซึ่งต้องใช้การพิจารณาเป็นรายบุคคล ขาดเครื่องมือ หรือแบบทดสอบมาตรฐานในการวัดผล และครูพลศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ ในการสร้างแบบทดสอบ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาจารย์พลศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 74 คน
2. นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้วปีการศึกษา 2543 จำนวน 38,628 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาจารย์พลศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 74 คน
2. นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี ที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้ว อย่างน้อย 1 รายวิชา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 380 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีการเปิดตารางของ “เครชชีและมอร์แกน” โดย บลาล็อก ฮูเบิร์ต (Blalock Hubert. อ้างอิงถึง Krejcie and Morgan. 1970 : 608) โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละ 0.98 จากนักศึกษา 3 สถาบัน จำนวน 38,628 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

สถาบัน	อาจารย์		นักศึกษา
	ประชากร	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24	13,758	136
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	21	11,693	115
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	29	13,177	129
รวม	74	38,628	380

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อทราบปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย โดยแบบสอบถามจะมี 3 ลักษณะ คือ แบบสำรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์พลศึกษา
2. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบคำตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นด้านปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และการประเมินผลวิชาพลศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ “ลิเคิร์ท “ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 114) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งการให้คะแนนถือเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย จากแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร ตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาสร้างแบบสอบถามให้มีคุณภาพและมีความเหมาะสม โดยขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) แล้วนำมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มอาจารย์จำนวน 30 คน และกลุ่มนักศึกษาจำนวน 60 คน ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิจัย

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อัดชู ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา คณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมานิติ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ อาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ อาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และพิจารณาความเหมาะสม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนน ซึ่งได้กำหนดค่า

คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ 5 ระดับคือ

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อนั้นๆ ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหานำไปใช้ได้ (วิรัช วรรณรัตน์. 2532 : 66)

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 132-133) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแต่ละด้าน ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ เท่ากับ 0.896 และ 0.901
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา เท่ากับ 0.913 และ 0.917
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย เท่ากับ 0.867 และ 0.874
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม เท่ากับ 0.931 และ 0.923
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ เท่ากับ 0.925 และ 0.920
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา เท่ากับ 0.887 และ 0.895
7. หาค่าความเชื่อมั่นรวมทั้ง 6 ด้าน เท่ากับ 0.903 และ 0.905

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงอธิการบดีและคณบดีคณะ 4 สถาบันเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในการทดลองใช้เครื่อง เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงอธิการบดีและคณบดีคณะ 3 สถาบัน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องแล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Sciences) ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เป็นปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของอาจารย์พลศึกษา และ นักศึกษาระหว่างสถาบัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One – Way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด มาสรุปความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าอัตราส่วน F ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
F-prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธ H_0 ณ ค่า F
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของข้อมูล
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของข้อมูล
จพ.	แทน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มก.	แทน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มศว.	แทน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์พลศึกษา จำนวน 74 ฉบับ และกลุ่มนักศึกษาจำนวน 380 ฉบับ ปรากฏว่าได้รับกลับคืนมากลุ่มอาจารย์พลศึกษาจำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.78 และ กลุ่มนักศึกษาได้รับกลับคืนมา 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปตาราง และความเรียง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 เสนอรายละเอียดการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ระบุว่าสถาบัน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 สถาบัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมกันทั้ง 6 ด้าน

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 รายละเอียดข้อมูลสถานภาพของอาจารย์พลศึกษา

สถานภาพ	จพ.		มก.		มศว.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	14	80.00	14	77.78	22	91.61
หญิง	6	20.00	4	22.22	2	8.39
อายุ						
น้อยกว่า 31 ปี	-	-	-	-	-	-
31 – 40 ปี	4	20.00	4	22.22	4	16.67
41 – 50 ปี	9	45.00	13	72.22	20	83.33
51 – 60 ปี	7	35.00	1	5.56	-	-
ประสบการณ์						
น้อยกว่า 10 ปี	-	-	-	-	-	-
11 – 20 ปี	6	30.00	2	11.11	4	16.67
21 – 30 ปี	11	55.00	15	83.33	19	79.17
31 ปีขึ้นไป	3	15.00	1	5.56	1	4.16

จากตาราง 2 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา อายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ และประสบการณ์การสอนส่วนใหญ่ 21 – 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา 10-20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 เป็นเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 รองลงมา อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ และประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่ 21 – 30 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา 10 – 20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.61 เป็นเพศหญิง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.39 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และประสบการณ์การสอนส่วนใหญ่ 21-30 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 รองลงมา 10-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 ตามลำดับ

ตาราง 3 รายละเอียดข้อมูลสถานภาพของนักศึกษา

สถานภาพ	จพ.		มก.		มศว.	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	58	42.65	50	43.48	54	41.86
หญิง	78	57.35	65	56.52	75	58.14

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 57.35 และเป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 42.65

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 56.14 และเป็นเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 และเป็นเพศชาย จำนวน 54 คิดเป็นร้อยละ 41.86

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัย เสนอรายละเอียดของข้อมูลในรูปของ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ และปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอแยกออกเป็นแต่ละด้าน ในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ต้นภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้นักศึกษาทราบรายละเอียดการสอนวิชานี้ๆ	1.57	0.51	1.50	0.51	1.58	0.51
2. แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1.79	0.58	1.78	0.55	1.75	0.45
3. การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	1.71	0.47	1.72	.57	1.83	0.39
4. นักศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	1.43	0.51	1.44	0.51	1.50	0.52
5. นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย	1.57	0.51	1.61	0.61	1.58	0.51
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	1.61	0.52	1.61	0.55	1.65	0.48

ตาราง 4 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.57 – 1.79 ได้แก่ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาค

ทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย ดัชนีภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้นักศึกษาทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 ข้อ ค่าเฉลี่ย 1.43 ได้แก่นักศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ของอาจารย์พลศึกษา พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 1.78 ได้แก่ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย และดัชนีภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้นักศึกษาทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 ข้อ ค่าเฉลี่ย 1.44 ได้แก่นักศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ของอาจารย์พลศึกษา พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50–1.83 ได้แก่ การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย ดัชนีภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้นักศึกษาทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ และนักศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ของอาจารย์พลศึกษา พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน	1.43	0.51	1.33	0.49	1.42	.51
2. ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้าง แบบทดสอบมาตรฐาน	1.21	0.43	1.33	0.49	1.17	.39
3. อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะ กีฬาลดลง	2.86	1.17	2.83	1.09	2.92	1.08
4. กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลาย รายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการ วัดทักษะให้ครบทั้งหมด	2.43	1.22	2.28	1.18	2.50	1.31
5. จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ เวลาในการทดสอบไม่เพียงพอ	3.93	1.38	3.89	1.28	3.83	1.47
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.37	1.41	2.33	1.36	2.37	1.41

จากตาราง 5 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.21 – 1.43 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน และขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน มีปัญหาในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.43 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด มีปัญหาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.86 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง มีปัญหาในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.93 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้เวลาในการทดสอบไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.33 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 2.28 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด มีปัญหาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.83 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง เป็นปัญหาในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้เวลาในการทดสอบไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.17 -1.42 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน และขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน มีปัญหาในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง และกีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด มีปัญหาในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.83 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้เวลาในการทดสอบไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ	4.14	1.29	4.28	1.18	4.08	1.38
2. ขาดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	1.36	0.50	1.33	0.49	1.33	0.49
3. ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	1.36	0.50	1.44	0.51	1.25	0.45
4. การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก	1.43	0.51	1.39	0.50	1.33	0.49
5. นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก	1.50	0.52	1.44	0.51	1.41	0.51
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	1.96	1.31	1.98	1.34	1.88	1.33

จากตาราง 6 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.36 – 1.43 จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และขาดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.50 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก และมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.14 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.33 – 1.44 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้ เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการ ต้องใช้เวลามาก และขาดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีปัญหา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.28 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพ ทางกาย มีไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพ ทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.25 -1.41 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหา โอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพ ทางกาย และขาดความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 4.08 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีไม่ เพียงพอ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย มี ปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธี การวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม	3.14	0.95	2.94	1.00	3.33	0.78
2. การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาใน เวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง	3.50	0.76	3.44	0.78	3.41	0.80
3. ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทาง คุณธรรมที่มีคุณภาพ	2.64	0.74	2.50	0.79	2.67	0.50
4. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม	2.64	0.63	2.39	0.78	2.75	0.45
5. จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรม ด้านคุณธรรมลดลง	3.00	1.30	3.11	1.18	3.08	1.24
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.99	0.94	2.88	0.98	3.05	0.83

จากตาราง 7 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.64 – 3.14 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมลดลง ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรมที่มีคุณภาพ และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.39 จำนวน

1 ข้อ ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.50-3.44 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมลดลง ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางคุณธรรมที่มีคุณภาพและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.67 - 3.41 จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมลดลง ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม และขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางคุณธรรมที่มีคุณภาพ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวเทคนิควิธี การวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ	2.07	0.83	2.11	0.90	2.17	0.83
2. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ	1.64	0.50	1.67	0.59	1.75	0.45
3. การสังเกตพฤติกรรมในเวลาเรียนทำได้ ไม่ทั่วถึง	1.64	0.50	1.56	0.51	1.67	0.49
4. พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติมี หลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้ง หมด	2.36	0.63	2.44	0.62	2.33	0.65
5. จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรม ด้านเจตคติดลดลง	1.64	0.74	1.61	0.70	1.58	0.79
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	1.87	0.70	1.88	0.75	1.90	0.71

จากตาราง 8 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.64 – 2.36 ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติมีหลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้าน เจตคติ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ การสังเกต พฤติกรรมในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง และจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติดลดลง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้ง 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.56 – 2.44 ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติมีหลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติลดลง และการสังเกตพฤติกรรมในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.58 – 2.33 ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติมีหลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ การสังเกตพฤติกรรมในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง และจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติลดลง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่อาจารย์พลศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล	1.21	0.43	1.28	0.46	1.17	0.39
2. ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ว่าด้วยการประเมินผล	1.14	0.36	1.22	0.43	1.08	0.29
3. นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ความสามารถ แตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการ ประเมินผลแบบอิงกลุ่ม	2.42	0.76	2.39	0.70	2.50	1.00
4. การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้อง กับวิชาอื่นๆ ทำได้ยาก	1.50	0.52	1.56	0.51	1.50	0.52
5. วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ ยากต่อการประเมินผลรวมกัน	2.43	1.28	2.56	1.29	2.25	1.29
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	1.74	0.93	1.80	0.93	1.70	0.93

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มี
ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่
1.14 – 1.21 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และขาดความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.50-2.43
จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการ
ประเมินผลแบบอิงกลุ่ม วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการประเมินผลรวมกันและ
การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่นๆ ทำได้ยาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยว
กับปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่
1.22–1.28 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และขาดความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.56-2.39

จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม และการตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่นๆ ทำได้ยาก มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.56 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการประเมินผลรวมกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.08–1.17 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.50--2.25 จำนวน 2 ข้อ วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการประเมินผลรวมกัน และการตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่นๆ ทำได้ยาก มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.50 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น นักศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ต้นภาคเรียนผู้สอนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ	2.27	0.87	2.26	0.93	2.30	.091
2. แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1.97	0.57	2.01	.56	2.01	0.55
3. แบบทดสอบที่ท่านสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	2.35	0.68	2.47	.69	2.43	0.68
4. ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	2.31	0.80	2.43	0.79	2.33	0.82
5. ท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย	1.90	0.62	1.94	0.63	1.91	0.61
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.16	0.74	2.22	0.76	2.20	0.75

จากตาราง 10 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.90 – 2.35 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ แบบทดสอบที่ท่านสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ต้นภาคเรียนผู้สอนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.94 – 2.47 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ แบบทดสอบที่ท่านสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับการ

วัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ดัชนีภาคเรียนผู้สอนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.91 – 2.43 โดย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ แบบทดสอบที่ท่านสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ดัชนีภาคเรียนผู้สอนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่นักศึกษาที่มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบ สอดคล้องกับการเรียนการสอน	2.24	0.76	2.33	0.73	2.24	0.76
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบ ทดสอบทักษะกีฬา	2.18	0.67	2.26	0.66	2.20	0.67
3. ความพร้อมด้านอุปกรณ์และสถานที่เอื้อ อำนวยต่อการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา	2.40	0.78	2.32	0.68	2.38	0.76
4. กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลาย รายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการ สอบทักษะให้ครบทั้งหมด	2.71	1.11	2.83	1.05	2.79	1.08
5. นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวน มากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่ เพียงพอ	2.41	0.71	2.45	0.69	2.43	0.68
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.39	0.84	2.44	0.81	2.41	0.83

จากตาราง 11 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.18 – 2.71 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ ความพร้อมด้านอุปกรณ์และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบสอดคล้องกับการเรียนการสอน และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการสอบทักษะให้ครบทั้งหมด เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.28 - 2.83 โดย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่

เพียงพอ ความพร้อมด้านอุปกรณ์และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบสอดคล้องกับการเรียนการสอน และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ กีฬาบางชนิดมีทักษะที่ต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการสอบทักษะให้ครบทั้งหมด เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.20 – 2.79 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ ความพร้อมด้านอุปกรณ์และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบสอดคล้องกับการเรียนการสอน และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ กีฬาบางชนิดมีทักษะที่ต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการสอบทักษะให้ครบทั้งหมด เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่นักศึกษามีต่อ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ความเหมาะสมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.99	0.67	3.06	0.65	3.04	0.63
2. ท่านมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.40	1.18	2.47	1.21	2.39	1.19
3. เกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมีความเหมาะสมกับนักศึกษา	1.92	0.65	1.97	0.64	1.91	0.65
4. ท่านมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.36	0.72	2.52	0.67	2.42	0.69
5. ท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก	2.97	0.93	3.09	0.91	3.02	0.91
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.53	0.94	2.62	0.94	2.56	0.94

จากตาราง 12 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย จำนวน ทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.92 – 2.99 โดยมีปัญหาอยู่ระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ท่านมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมีความเหมาะสมกับนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ความเหมาะสมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.97 – 3.08 โดยมีปัญหาอยู่ระดับน้อย จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

และเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมีความเหมาะสมกับนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และความเหมาะสมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.90 – 3.04 โดย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ท่านมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมีความเหมาะสมกับนักศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ความเหมาะสมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่นักศึกษาามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านคุณธรรม

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม	3.20	0.70	3.25	0.62	3.26	0.63
2. ท่านนำความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.59	0.62	2.67	0.55	2.67	0.55
3. ท่านสามารถปรับพฤติกรรมด้านคุณธรรม หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา	2.40	0.57	2.41	0.56	2.40	0.57
4. ท่านความรับผิดชอบมีระเบียบวินัยหลัง จากเรียนวิชาพลศึกษา	2.42	0.64	2.50	0.58	2.47	0.58
5. ท่านขาดความกระตือรือร้นด้านคุณธรรม เนื่องจากมีอัตราส่วนการให้คะแนนน้อย	2.36	0.72	2.44	0.68	2.43	0.69
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.59	0.72	2.66	0.67	2.65	0.68

จากตาราง 13 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มี
ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.36 – 3.20 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรับผิดชอบมีระเบียบวินัยหลังจากเรียนวิชาพลศึกษา ท่านสามารถ
ปรับพฤติกรรมด้านคุณธรรมหลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา และท่านขาดความกระตือรือร้นด้าน
คุณธรรมเนื่องจากมีอัตราส่วนการให้คะแนนน้อย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ
ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม และท่านนำ
ความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับ
ปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.41- 3.25 โดย มีปัญหาอยู่ระดับน้อย
จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ท่านขาดความกระตือรือร้นด้านคุณธรรมเนื่องจากมีอัตราส่วนการให้คะแนน
น้อย และท่านสามารถปรับพฤติกรรมด้านคุณธรรมหลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ใน
ระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรม

ทางด้านคุณธรรม ท่านนำความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน และท่านมีความรับผิดชอบมีระเบียบมีวินัยหลังจากเรียนวิชาพลศึกษา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.40 – 3.26 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรับผิดชอบมีระเบียบมีวินัยหลังจากเรียนวิชาพลศึกษา ท่านสามารถปรับพฤติกรรมด้านคุณธรรมหลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา และท่านขาดความกระตือรือร้นด้านคุณธรรมเนื่องจากมีอัตราส่วนการให้คะแนนน้อย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม และท่านนำความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่นักศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านเจตคติ

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวเทคนิควิธี การวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ	2.57	0.62	2.67	0.53	2.67	0.52
2. ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติ ไปใช้ในชีวิตประจำ	2.18	0.84	2.18	0.85	2.20	0.83
3. ท่านมีความสนใจในวิชาพลศึกษา	2.18	0.84	2.17	0.84	2.22	0.84
4. ท่านมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	2.59	0.95	2.47	0.88	2.51	0.88
5. ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านเจตคติ เนื่องจากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย	2.35	0.79	2.24	0.72	2.26	0.70
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.37	0.83	2.35	0.80	2.37	0.79

จากตาราง 14 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.18 – 2.59 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านเจตคติเนื่องจากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติไปใช้ในชีวิตประจำ และท่านมีความสนใจในวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.16 – 2.67 โดยมีปัญหาอยู่ระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ท่านมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านเจตคติเนื่องจากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติไปใช้ในชีวิตประจำ และท่านมีความสนใจในวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.20 – 2.67 โดย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ท่านมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านเจตคติเนื่อง จากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติไปใช้ในชีวิตประจำ และท่าน มีความสนใจในวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับ ปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่นักศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

สภาพที่เป็นปัญหา	จพ.		มก.		มศว.	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินก่อนทำการทดสอบ	2.23	0.75	2.27	0.72	2.31	0.72
2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล	2.23	0.78	2.28	0.74	2.29	0.74
3. การประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน	2.56	0.67	2.52	0.59	2.49	0.58
4. ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการประเมินผล	2.40	0.92	2.32	0.87	2.35	0.89
5. ผู้สอนทำการประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างเรียนทุกเนื้อหาวิชา	2.45	0.78	2.53	0.74	2.56	0.73
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.37	.79	2.38	.75	2.40	.75

จากตาราง 15 แสดงว่า ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ มีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.23 – 2.56 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ผู้สอนทำการประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างเรียนทุกเนื้อหาวิชา ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการประเมินผล ผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินผลก่อนทำการทดสอบ และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ การประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 2.53 โดยมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการประเมินผล ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินผลก่อนทำการทดสอบ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ผู้สอนทำการประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างเรียนทุกเนื้อหาวิชา และการประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.29 – 2.56 โดย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ การประเมินผลตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการประเมินผล ผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินผลก่อนทำการทดสอบ และท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ผู้สอนทำการประเมินผลวิชาพลศึกษาระหว่างเรียนทุกเนื้อหาวิชา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาในการวัด และประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ซึ่งได้จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้ คือ

3.1 อาจารย์พลศึกษา

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

1.1 ควรมีการวัดผลทางด้านความรู้ความเข้าใจทุกรายวิชา และอัตราส่วนการให้คะแนน ประมาณร้อยละ 30

1.2 ควรสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเฉพาะรายวิชาและเฉพาะกลุ่มของแต่ละอาจารย์
ผู้สอน

1.3 ควรออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา ถึงการนำไปใช้การวิเคราะห์และการสร้างสรรค์
รูปแบบใหม่

1.4 ควรมีการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาโดยตรง

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

2.1 ควรวัดคุณภาพมากกว่าปริมาณ

2.2 ควรมีแบบทดสอบทักษะกีฬามาตรฐานในทุกรายวิชา และอัตราส่วนการให้คะแนน
ประมาณร้อยละ 40

2.3 ควรวัดการพัฒนาในเรื่องของทักษะกีฬา มีความแม่นยำความถูกต้อง มีความ
คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ

2.4 ควรมีการจัดอบรมสัมมนาวิชาการในส่วนของทักษะกีฬาให้มากขึ้น

2.5 ควรพิจารณาพัฒนาการของนักศึกษาพร้อมกับเกณฑ์การวัด

2.6 ควรกำหนดจุดประสงค์และทักษะกีฬาที่จะวัดให้ชัดเจน

3. การวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

3.1 ควรวัดผลเฉพาะองค์ประกอบสำคัญของสมรรถภาพทางกาย

ควรมีการวัดและประเมินผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ในอัตราส่วนการให้คะแนน
ประมาณร้อยละ 10

3.2 ควรมีการวัดด้านสมรรถภาพและสุขภาพควบคู่กัน

4.3 ควรมีการจัดทำแบบทดสอบ และเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานออกเผยแพร่อย่างทั่วถึง

4.3 ควรมีการทดสอบสมรรถภาพอย่างน้อยปีละครั้ง

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม

4.1 ควรวัดจากการสังเกตพฤติกรรมที่มีต่อครูผู้สอน เพื่อนและการควบคุมตนเองอย่าง
ตั้งใจและมีความละเอียดอ่อนอาจมีวิธีทดสอบ โดยการสร้างสถานการณ์สมมติ

4.2 ควรมีการวัดและประเมินผลทางด้านคุณธรรม ในอัตราส่วนการให้คะแนนประมาณ
ร้อยละ 10

4.3 ควรกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน และแจ้งให้นักศึกษาทราบ

5. การวัดผลทางด้านเจตคติ

5.1 ควรวัดจากการสังเกตพฤติกรรมที่มีต่อครูผู้สอน เพื่อนและการควบคุมตนเองอย่างตั้งใจและมีความละเอียดอ่อนอาจมีวิธีทดสอบ โดยการสร้างสถานการณ์สมมติ

5.2 ควรสังเกตจากการให้ความร่วมมือในการเรียน ความรับผิดชอบ และการแสดงออกที่มีต่อวิชาพลศึกษา

5.3 ควรมีการวัดและประเมินผลทางด้านเจตคติ ในอัตราส่วนการให้คะแนนประมาณร้อยละ 10

5.4 ควรกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน และแจ้งให้นักศึกษาทราบ

5.5 ควรสังเกตพฤติกรรมทั้งในเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน

6. การประเมินผลวิชาพลศึกษา อาจารย์พลศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

6.1 การประเมินในวิชาพลศึกษาควรมีการยืดหยุ่น แปลงเปลี่ยนตามความเหมาะสมและสถานการณ์

6.2 ทางการให้คะแนนไปในทิศทางเดียวกัน

6.3 การประเมินผลในวิชาพลศึกษาแบบอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์

6.4 ควรมีการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.5 ควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพ

1.2 นักศึกษา

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

1.1 เนื้อหาทฤษฎีค่อนข้างน้อย ผู้สอนควรสาธิตให้ดูทุกครั้งและบอกวิธีเล่นที่ถูกต้องให้นักศึกษา และควรมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบก่อนสอบ

1.2 ควรมีเวลาเรียนให้มากกว่านี้

1.3 ควรวัดความรู้ ความเข้าใจ มากกว่าความรู้ ความเข้าใจ ของอาจารย์เป็นเกณฑ์

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

2.1 ควรลงมือปฏิบัติจริงในสนาม กำหนดเป็นหัวข้อให้ชัดเจน และควรมีผู้สอนที่จบการ

2.2 อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

2.3 ควรมีเกณฑ์มาตรฐานการวัดทักษะกีฬาเฉพาะบุคคล

2.4 ควรลดความเข้มงวดทางด้านทักษะกีฬาให้น้อยลง

2.5 ควรจัดตารางเรียนให้ตรงกับความสามารถของนักศึกษาและแยกเกณฑ์การให้คะแนนของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง

3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

- 3.1 ควรจะมีการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ปีละ 2 ครั้ง เพื่อดูการพัฒนาของนักศึกษา
- 3.2 ควรมีอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ทันสมัย เห็นผลได้ชัดเจนและเพียงพอ กับจำนวนของนักศึกษา
- 3.3 ควรมีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าและบอกวิธีการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกายให้ชัดเจน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม

- 4.1 ผู้สอนไม่ควรให้คะแนนกับผู้ไม่มาเรียน
- 4.2 ควรมีการปลูกฝังให้เข้าใจในวิชาพลศึกษา และนำไปประยุกต์ใช้กับตนเอง
- 4.3 ควรมีการส่งเสริมด้านคุณธรรมให้มากในวิชาพลศึกษา

5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ

- 5.1 ไม่ควรบังคับเรียนวิชาพลศึกษา ควรให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดความสนใจของแต่ละชนิดกีฬา
 - 5.2 ควรมีการเปิดสอนหลาย ๆ วิชา เพื่อให้นักศึกษาจะได้เลือกเรียนตามความสนใจ
- ### 6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา
- 6.1 ควรมีการประเมินผลวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี
 - 6.2 ควรมีการประเมินผลในหลาย ๆ ด้าน ไม่ควรเน้นด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป
 - 6.3 ควรมีการเปิดสอนหลาย ๆ วิธีเพื่อให้นักศึกษาจะได้เลือกเรียนตามความถนัด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ในมหาวิทยาลัย ระหว่างสถาบัน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 สถาบัน รวมกันทั้ง 6 ด้าน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analasis of Varince) แบบทิศทางเดียว (One – way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของตันแคน (Dancan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมกันทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย รวมกันทั้ง 6 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	F prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.171-E-02	2.086E-02	0.017	0.983
ภายในกลุ่ม	1317	1618.113	1.229		
รวม	1317	1618.55			

จากตาราง 16 แสดงว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน ค่า $F = 0.017$ และค่า $F - \text{prob.} = 0.983$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา
ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย รวมกันทั้ง 6 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	F prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.622	1.811	2.740	0.065
ภายในกลุ่ม	11397	7533.001	0.661		
รวม	11399	7536.623			

จากตาราง 17 แสดงว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของนักศึกษา ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน ค่า $F = 2.740$ และค่า $F - \text{prob.} = 0.065$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

สมมุติฐานการวิจัย

อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษา ทั้ง 3 สถาบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์พลศึกษา จำนวน 74 คน และนักศึกษา จำนวน 380 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง มีจำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์พลศึกษาและแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย
 - ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการรวบรวมด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา กลุ่มอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.78 และกลุ่มนักศึกษาได้รับกลับคืนมา 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ โดยดำเนินการดังนี้ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นรายข้อ เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เกี่ยวกับปัญหาด้านต่างๆ 6 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

3. เปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ระหว่างอาจารย์พลศึกษาและระหว่างนักศึกษา 3 สถาบัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมกันทั้ง 6 ด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 อาจารย์พลศึกษา พบว่า อาจารย์พลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ทั้ง 3 สถาบัน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และมีประสบการณ์การสอนส่วนใหญ่ 21 – 30 ปี
- 1.2 นักศึกษา พบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

2. ปัญหาการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย สรุปในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 อาจารย์พลศึกษา พบว่า

2.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยรวมแล้วอาจารย์ได้ให้ความเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย มีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ ได้แก่ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด

2.1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา โดยรวมแล้วอาจารย์พลศึกษาได้ให้ความเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย ได้ไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน และขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน

2.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย โดยรวมแล้ว อาจารย์พลศึกษา ได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก

2.1.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม โดยรวมแล้วอาจารย์พลศึกษา ได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมด้านคุณธรรมลดลง

2.1.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ โดยรวมแล้วอาจารย์พลศึกษา ได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติมีหลายด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

2.1.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมแล้วอาจารย์พลศึกษา ได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล

2.2 นักศึกษา พบว่า

2.2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยรวมแล้ว นักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย

2.2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา โดยรวมแล้วนักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบสอดคล้องกับการเรียนการสอน และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬา

2.2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย โดยรวมแล้ว นักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ความเหมาะสมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก

2.2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม โดยรวมแล้วนักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม ท่านนำความรู้ความเข้าใจทางด้านคุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.5 โดยรวมแล้วนักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ ท่านขาดความกระตือรือร้นด้านเจตคติเนื่องจากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย ท่านมีความสนใจในวิชาพลศึกษา ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติไปใช้ในชีวิตประจำ

2.2.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมแล้วนักศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการประเมินผล ผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินก่อนทำการทดสอบ และท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

- 3.1 อาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน
- 3.2 นักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 อาจารย์พลศึกษา

จากข้อมูลของอาจารย์พลศึกษาในมหาวิทยาลัย จำนวน 62 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ประสบการณ์การสอน ส่วนใหญ่ 21 – 30 ปี เกี่ยวกับผลการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาพลศึกษานั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เพราะเป็นรายวิชาที่เพศชายเลือกเรียนมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นโอกาสที่อาจารย์พลศึกษาจะเป็นเพศชายจึงมีมากกว่าเพศหญิง นอกจากนั้นในการสอบบรรจุข้าราชการ ตำแหน่งอาจารย์ เพื่อเข้ารับราชการในมหาวิทยาลัย จะมุ่งเน้นให้อาจารย์ได้สอนตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และจากข้อมูลที่ได้รับทำให้ทราบว่าอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนหลายปี น่าจะทำให้สามารถเข้าใจถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับว่าอาจารย์พลศึกษา ได้มีการนำประสบการณ์มาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนนั้นหรือไม่ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มาแล้วนั้น นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนที่คล้ายคลึงกันหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย ธรรมโกศล (2523 :79-83) พบว่า ครูพลศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดทางพลศึกษามาก่อน

1.2 นักศึกษา พบว่า

จากข้อมูลของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จำนวน 380 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้วิจัยมีความคิดเห็น ปัจจุบันจำนวนประชากรในประเทศไทยเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย จึงทำให้จำนวนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีมากกว่าเพศชาย และประกอบกับนักศึกษาหญิงมีความ

สนใจที่จะเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยา บุญชัย (2529 : 8) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือหรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเพศหญิงมีความสามารถเข้าเรียนในระดับ มหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ชาย

2. ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ปรากฏผลในรายละเอียด ดังนี้

2.1 อาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านเจตคติ ทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา แสดงว่า ส่วนใหญ่อาจารย์พลศึกษาจะทำการทดสอบภาคปฏิบัติมากกว่า ภาคทฤษฎี และให้อัตราส่วนคะแนนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี อาจเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษา เข้าใจว่าเมื่อทำคะแนนภาคปฏิบัติแล้ว คะแนนภาคทฤษฎีก็ไม่มีสำคัญมากนัก ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาควรชี้ให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการวัดผลทุกด้านโดยเฉพาะความรู้ ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นเมื่อนักศึกษามีโอกาสได้เล่นกีฬา หรือชมกีฬา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจกฎ กติกา วิธีการเล่น ตลอดจนถึงมารยาท และความปลอดภัยในการเล่น ซึ่งสอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 189) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ขาดความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา อาจจะต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรค ที่ต้องเลือกใช้วิธีการและกระบวนการวัดและประเมินผลพฤติกรรมต่าง ๆ หลาย ๆ อย่างในขณะเดียวกัน และในเวลาที่มีอยู่จำกัดนี้ได้ ผู้วิจัยเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรจะมีการเตรียมการ หรือวางแผนการวัดผลเอาไว้ล่วงหน้า เลือกแบบทดสอบที่มีวิธีดำเนินการ ไม่ยุ่งยาก มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ เป็นปรนัยสูง และมีเกณฑ์มาตรฐาน ก่อนการทดสอบควรมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ให้พร้อม และศึกษาขั้นตอนในการทดสอบให้เข้าใจงาน ยกเว้นด้านคุณธรรม มีปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 19) ที่ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย ซึ่งได้แก่ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม หรือค่านิยมที่พึงประสงค์ตามจุดเน้นของหลักสูตร และพูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 7) ได้ให้ความหมายว่าการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจตัดสินค่าลงมาสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยการอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ และการวัดผล เป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา จากความหมายจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนโดยเริ่มด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้น แล้วนำผลการวัดที่ได้วินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรมเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ใต้หรือตก เป็นต้น

2.2 นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ว่ามีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับน้อย 4 ด้าน ได้แก่ ทางด้านความรู้ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านเจตคติ และประเมินผลทางวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 331) ให้ความหมายว่า การวัดผล หมายถึงกระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และเห็นได้ชัดเจนไม่ซับซ้อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 79-83) พบว่าการวัดทักษะเป็นทีมทำให้เป็นปรนัยได้ยากและใช้เวลามาก การวัดทักษะเป็นทีมทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก การสังเกตนักเรียน จำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำได้ไม่ทั่วถึงและไม่สามารถวัดได้ครบทุกด้านและครบทุกคน มีความยากลำบากในการวัดโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) พบว่า การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลด้านข้อเขียนและด้านทักษะของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน ยกเว้นทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านคุณธรรม อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คือ ขาดสถานที่และเครื่องมือในการทดสอบ และมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก ได้แก่ ท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เหตุผลที่ว่าเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก เนื่องจากนักศึกษาไม่มาทำการทดสอบ ตามวันและเวลาที่กำหนด อาจารย์พลศึกษาจึงไม่ให้นักศึกษาสอบ เพราะทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดเตรียมอุปกรณ์ และสถานที่ อาจารย์พลศึกษาจึงไม่ให้โอกาสนักศึกษาทดสอบเพิ่มเติม ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องปฏิบัติตามที่อาจารย์พลศึกษากำหนดไว้ และพร้อมพรรณ อุดมสิน (2533 : 3) กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา เป็นกระบวนการซึ่งมีหลักสำคัญ คือ ระบุให้ชัดเจนถึงสิ่งที่ต้องการวัด โดยระบุจุดประสงค์ให้แน่นอนว่าจะวัดอะไรและสิ่งที่ต้องการวัดนั้นวัดจากสิ่งใดซึ่งถ้าระบุได้ชัดเจนแล้ว ก็จะสามารถเลือกเครื่องมือที่จะวัดได้ และแปลความหมายได้ตรงที่ต้องการ

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาต่างสถาบันที่มีต่อปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษาด้าน พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษา ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย รวมทั้ง 6 ด้าน ที่มีต่อปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันทางสถิติ จากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของอาจารย์ พุทธศึกษาและนักศึกษาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์พุทธศึกษาส่วนมากมีความรู้ในการประเมินผล ซึ่งอาจจะได้รับการศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษาแนวทางเดียวกัน เมื่อศึกษาข้อมูลในตอนต้นที่ 1 พบว่า อาจารย์พุทธศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนส่วนใหญ่ 21-30 ปี ซึ่งชี้ให้เห็นว่า อาจารย์พุทธศึกษามีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ในเรื่องปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของอาจารย์พุทธศึกษาและนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงไกร คำเหลือง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษาของครูพุทธศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 พบว่า ครูพุทธศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 6 ด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบันอุดมศึกษา ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา อาจารย์พุทธศึกษา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษา โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษา อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำคู่มือ เอกสาร เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษา ออกเผยแพร่ เช่น แบบทดสอบกึ่งพิพามาตรฐาน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย พร้อมทั้งเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง
3. อาจารย์พุทธศึกษาควรศึกษาคู่มือการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษาให้เข้าใจ กำหนดเนื้อหาวิชา ทักษะ และพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน วางแผนการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์ และเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ หากคุณภาพและเกณฑ์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาพุทธศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
4. อาจารย์พุทธศึกษาควรให้ความสำคัญกับการวัดผลทุก ๆ ด้าน ใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธี เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และขอบข่ายของการวัดผลทางพุทธศึกษา
5. อาจารย์พุทธศึกษาควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเอาไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดวิธีการทดสอบ มีการจัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม จะได้ทำให้ไม่เสียเวลา
6. อาจารย์พุทธศึกษาควรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขอบข่ายของการวัดผล และระเบียบว่าด้วยการประเมินผลวิชาพุทธศึกษา ให้นักศึกษาเข้าใจ
7. อาจารย์พุทธศึกษาควรชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับอัตราส่วนคะแนนที่จะให้ในการวัดผลแต่ละด้าน และให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการวัดผลทุกด้าน ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในสถานศึกษาทุกสังกัด และระดับประเทศ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างอาจารย์พลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบัน
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงไกร คำเหลือง. (2540). ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8. ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อุดรธานี.
- จรินทร์ ธานีรัตน์.(2519). การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.
- ชวลิต ไกรว่อง. (2527). ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
อุดรธานี.
- บุญหิน ธรรมวงษ์. (2525). ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาการประเมินผล
การเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521.วิทยานิพนธ์
ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
อุดรธานี
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์.
- เบญจวรรณ รอดแก้ว.(2540). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมิน
ผลการเรียนในสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. สกลนคร : ทุนวิจัยจาก
สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์. (2527). ประวัติ ปรัชญา และหลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2533). การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. ✓
กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย จำกัด.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา.กรุงเทพฯมหานคร : ✓
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณนาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยานิพนธ์ จำกัด. ✓
- (2539). “เป้าหมายของการวัดและประเมินผลที่เป็นภาพรวม”. วารสาร
สุศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. ปีที่ 22 เล่ม 12 มกราคม-มิถุนายน หน้า 57-60.
- วิชาการ, กรม. (2535). คู่มือครู การประเมินผลการเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตร ฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- วินิต กองบุญเทียม. (2536). การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชา
พลศึกษาและนันทนาการ คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2532). การตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลและวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลพลศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิวัฒน์ กระทุ. (2534). การศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อุดรธานี.
- สาธิต ลิ้มขจรเดช. (2524). ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
ในวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อุดรธานี.
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2526). การวัดและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรางค์ ควนสุวรรณ. (2537). การประเมินโครงการพลศึกษาของโรงเรียนสังกัด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อุดรธานี.
- สมมล สิทธิสมบุญ. (2535). วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับอุดมศึกษา. ว.สุทธิ ปรีทัศน์.
กรุงเทพฯ : (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2535)
- ✓ สุมาลี จันทร์ชโล. (2542). การวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- สมจินตนา วงศ์แสวง. (2524). การศึกษาปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของครูในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์
ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อุดรธานี.
- สมชาย ธรรมโกศล. (2524). ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรม
พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อุดรธานี.
- สมปอง ภาวราษฎร์. (2525). การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
ของครูศึกษาเฉพาะรายกรณีจังหวัดกระบี่. ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อุดรธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ. 240-2544). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

- นฤนาท พลสาเดช (2540). *ศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาาระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษา 10 .* ปริญญาโท กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- อุทุมพร จามรมาน. (2530). *การวัดและประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.* กรุงเทพฯ : ฟันนี่พับบลิชซิ่ง.
- Airasian W. Peter.(1997). *Classroom Assessment.* New York : McGraw-Hill International Editions.,Inc.
- Becker, C.J. (1972). *Development of an Instrument of Measure teachers Attitudes Toward Curriculum Use and Planning.* Photocopied : Educational Research.
- ✓Bestman, L.P. (1975). *"An Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in The Anaheim Union High school Distrect, Anahein, California,"* Dissertation Abstracts International. 35 (April 1975) : 6495 – A.
- Bosco, James S. and William F. Gustatson. (1983). *Measurement and Evaluation in Physical Education, Fitness, and Sport.* New Jersey : Prentice-Hall , Inc., Englewood Cliffs.
- Cutrer, Robert Michael. (1985). *"A Curriculum Manual For Teaching Courses in Elementary School Physical Education W,"* Dissertation Abstracts International.
- Davanathan. S.N. (1981). *Education Evaluation in the School District of West Verginia.* Dissertation Abstracts International : Photocopied.
- Ebel, Robert L. and David A. Frisbie. (1986). *Essentials of Education Measurement.* New Jersey : Prentce - Hall Inc. ✓
- ✓Gronlund, Norman E. (1981). *Measurement and Evaluation in Teaching.* New York : Macmillan Publishing Co.,Inc.,
- McInychuk, Nancy. (1992). *Toward Understanding the Level Word of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation.* Dissertation Abstracts International. 52 : 3857-A.,
- Ramsay, R.G. (1981). *Teachers's Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennese Public School.* Dissertation Abstracts International,. Photocopid.
- Safrit, Margart J . and Terry M. Wood (1989). *Measurement Concepts in Physical Education and Exercise Science.* Illinois : Prentice-Hall Inc.,

- Starr, J.W. (1970). *Student Opinion on Methods of Assessment*. Education Review,
Photocopied.
- Seriven, M. (1967). *The Methodology of Evaluation* : P. 4. In R.E Stake (ed.). Chicago :
Rand McNally.
- Thorndike, Robert M. and others. (1991). *Measurement and Evaluation in Psychology and
Education*. Singapore : Macmillan, Inc.
- Worthen Blaine R., James R. Sanders and Jody L. Fitzpatrick. (1997). *Program Evaluation*.
London : An imprint of Addison Wesley Longman, Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา สำหรับอาจารย์พลศึกษา นิสิต นักศึกษาและผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม ให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ แต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น และท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม จึงมั่นใจได้ว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพทางราชการของท่านแต่ประการใด แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1
สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () ตรงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย	() หญิง
---------	----------

2. อายุ

() น้อยกว่า 31 ปี	() 31 - 40 ปี
() 41 - 50 ปี	() 51 - 60 ปี

3. ประสบการณ์ (จำนวนปี) ที่สอนในมหาวิทยาลัย

() น้อยกว่า 10 ปี	() 10 - 20 ปี
() 20 - 30 ปี	() 30 ปีขึ้นไป

4. มหาวิทยาลัยที่สังกัด

() จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
() มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
() มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1
สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน () ตรงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. มหาวิทยาลัยที่สังกัด

- () จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- () มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- () มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2

ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย

แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงข้อเดียว

ในช่องระดับความเป็นปัญหา

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหามาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.1 ดัชนีภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้นๆ				✓	

จากตัวอย่าง ผู้ตอบแจ้งให้ทราบว่า ดัชนีภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชาพลศึกษา ระดับความเป็นปัญหาน้อย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย (อาจารย์)

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านความรู้ความเข้าใจ					
1.1 ต้นภาคเรียนมีการแจกแผนการสอนให้นักศึกษาทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้น ๆ.....					
1.2 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
1.3 การสร้างแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด.....					
1.4 นักศึกษาให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี.....					
1.5 นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย.....					
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านทักษะกีฬา					
2.1 ไม่มีแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐาน.....					
2.2 ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน.....					
2.3 อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.4 กี่ฝ่ายขนิมมีทักษะที่จะต้องวัด หลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอ กับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด.....					
2.5 จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ เวลาในการทดสอบไม่เพียงพอ.....					
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้าน สมรรถภาพทางกาย					
3.1 อุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบ สมรรถภาพทางกายมีไม่เพียงพอ...					
3.2 ขาดความรู้ และประสบการณ์เกี่ยว กับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....					
3.3 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน ที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จาก การทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....					
3.4 การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบ ทุกรายการต้องใช้เวลามาก.....					
3.5 นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุก รายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติม ได้ยาก.....					
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม					
4.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม.....					
4.2 การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาใน เวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.3 ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้าน คุณธรรมที่มีคุณภาพ.....					
4.4 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ สร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม.....					
4.5 จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรม ด้านคุณธรรมลดลง.....					
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ					
5.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ.....					
5.2 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ สร้างมื่อวัดผลทางด้านเจตคติ.....					
5.3 การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาใน เวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง.....					
5.4 พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติ มีหลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ ทั้งหมด.....					
5.5 จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีมากทำให้ ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรม ลดลง.....					
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา					
6.1 ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล.....					
6.2 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบ ว่าด้วยการประเมินผล.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.3 นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ ความสามารถ แตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการ ประเมินผลแบบอิงกลุ่ม.....					
6.4 การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้อง กับวิชาอื่น ๆ ทำได้ยาก.....					
6.5 วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ ยากต่อการประเมินผลรวมกัน.....					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย (นักศึกษา)

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจ					
1.1 ด้านภาคเรียนผู้สอนมีการแจกแผนการสอนให้ทราบรายละเอียดการสอนวิชานั้น ๆ.....					
1.2 แบบทดสอบที่ท่านสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
1.3 แบบทดสอบที่ท่านสอบครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด.....					
1.4 ท่านให้ความสนใจเกี่ยวกับการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี.....					
1.5 ท่านขาดความกระตือรือร้นในการทดสอบภาคทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย.....					
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา					
2.1 แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ทดสอบสอดคล้องกับการเรียนการสอน.....					
2.2 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบทักษะกีฬา.....					
2.3 ความพร้อมด้านอุปกรณ์และสถานที่ใช้อำนวยต่อการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....					
2.4 กีฬาบางชนิดมีทักษะที่ต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอกับการสอบทักษะให้ครบทั้งหมด.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.5 นักศึกษาที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวน มากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่ เพียงพอ.....					
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านสมรรถภาพ ทางกาย					
3.1 ความเหมาะสมของอุปกรณ์และสถานที่ ที่ใช้ในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....					
3.2 ท่านมีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยว กับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....					
3.3 เกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมีความเหมาะสม กับนักศึกษา.....					
3.4 ท่านมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม เพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพ ทางกาย.....					
3.5 ท่านเข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก.....					
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้าน คุณธรรม					
4.1 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ เทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้าน คุณธรรม.....					
4.2 ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้าน คุณธรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.3 ท่านสามารถปรับพฤติกรรมด้าน คุณธรรมหลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา...					
4.4 ท่านมีความรับผิดชอบ มีระเบียบ มีวินัย หลังจากการเรียนวิชาพลศึกษา.....					
4.5 ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านคุณธรรม เนื่องจากมีอัตราส่วนการให้คะแนนน้อย..					
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านเจตคติ					
5.1 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ เทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้าน เจตคติ.....					
5.2 ท่านนำความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....					
5.3 ท่านมีความสนใจในวิชาพลศึกษา.....					
5.4 ท่านมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา.....					
5.5 ท่านขาดความกระตือรือร้น ด้านเจตคติ เนื่องจากมีอัตราส่วนให้คะแนนน้อย.....					
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชา พลศึกษา					
6.1 ผู้สอนได้ชี้แจงการประเมินผลก่อนทำ การทดสอบ.....					
6.2 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ระเบียบว่าด้วยการประเมินผล.....					
6.3 การประเมินผลตรงกับจุดประสงค์ การเรียนการสอน.....					

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.4 ผู้สอนมีความเที่ยงตรงต่อการ ประเมินผล.....					
6.5 ผู้สอนทำการประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างเรียนทุกเนื้อหาวิชา.....					

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

เพื่อให้การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัย มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ท่านคิดว่าควรจะมีการพัฒนาและปรับปรุง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในเรื่องใดบ้าง

1. การวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ.....

.....

.....

.....

2. การวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....

.....

.....

.....

3. การวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย.....

.....

.....

.....

4. การวัดผลทางด้านคุณธรรม.....

.....

.....

.....

5. การวัดผลทางด้านเจตคติ.....

.....

.....

.....

6. การประเมินผลวิชาพลศึกษา.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุจิตรา บุญเกิด
วัน เดือน ปีเกิด	7 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2505
สถานที่เกิด	อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	203/61 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำศูนย์กีฬาและสุขภาพ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยรังสิต ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	
พุทธศักราช 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พุทธศักราช 2526	ประกาศนียบัตรชั้นสูง พละศึกษา (ป.กศ.สูง) จากวิทยาลัยพละศึกษาจังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
พุทธศักราช 2528	การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพละศึกษา (กศ.บ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พละศึกษา กรุงเทพมหานคร
พุทธศักราช 2543	การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพละศึกษา (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร